

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Beneficia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

bet, ut instruantur in articulis fidei, abstineant à commercio infidelium, & alia prout ibi.

Undecimè, an ista cognatio spirituālis contrahatur inter omnem, & quemcunq; baptizantem, etiam laicum, vel sc̄minam, etiam in articulo necessitatis, & ipsum baptizatum, patrem, & matrem ipsius baptizati? Respondeat affirmativè, ita Conc. loc. cit. & Bulla Pii V. quibus in locis sit mentio de baptizante, nulla facta exceptione, & hoc ampliatur etiam in patre fornacario: sed fallit in patre legitimo, & matrimoniali, c. i. de cognat. sfr. lib. 6. & c. ad limina, 30. q. i. Navar. c. 16. n. 30. notab. 10. ver. interrogatus, & c. 22. n. 40. notab. 3. ver. interrogatus.

B E N E F I C I A .

S U M M A R I U M .

1. Quintuplex beneficium, & que in impre-
iratione ipsius requisiuntur.
2. A quibus conferri possint.
3. Quando conferri debeant.
4. Ad quid obligent beneficia.
5. Quo ordine, & quibus circumstantiis
conferri debeant.
6. Dum vacant, fructus & introitus cui
debeant applicari.
7. Quot beneficia possint obtineri, & pos-
sideri.
8. Quibus conferri debeant.
9. Que requirantur ad possessionem ca-
piendam.
10. Quibus verbis uti debeat pralatus in
collatione beneficij.

Ad primum, quænam requirantur ad hoc, ut aliquod dicatur beneficium, vide Selvam 1. p. q. 1. num. 2. & infra, & relictis multis more meo, quæ possunt vocari beneficia, dico quod beneficia.

Primo, alia sunt curata, alia simplicia: quænam dicantur curata, vide in ver. pa-
cecia, inferius, §. 1. & Selvam loc. cit. q. 2., per totum.

Secundo, simplicia dicuntur illa, quæ non habent populum, vel clerum, & quæ non habent curam animarum: & beneficiati simplices dicuntur illi qui non sunt canonici, Staph. de lit. grat. fol. 71. num. 2. Selva loco citat. num. 47. D. Anton. 3. par. tit. 15. cap. 1. §. & Selva loc. cit. num. 48. ver. 12. gloss. in c. cum ad hoc, in ver. assisios, de cleric. non resid. licet etiam canonicatus de cathedrali, et si re-
quirat residentiam, tamen dicitur bene-
ficium simplex, Navar. consi. 97. de Si-
mon. & consilio secundo de injur. & dam-
dato.

Tertio, Capellaniæ sunt illæ quæ ha-
bent aliquod onus celebrandi Missam in aliquo altari, Staph. ibidem num. 27. & interdum dicuntur beneficia servito-
ria, quando simul cum illo onere habent
adjuvare curatum, in cantando, & aliis
similibus in Ecclesia, arg. c. significatum,
de præbend, Staph. loc. cit. fol. 71. num. ter-
tio, gl. in Clem. unica, in versic. beneficio-
rum, ad 5. respon. Selva loc. cit. q. 3. nn. 10.
Gom. de expectat. num. 41. & 42. & q. 23.
de insir. resig. Abb. in capitul. recolentes, in
ver. altaria, de stat. monach. & Gom. q. 20.
de ann. poss. quod confirmatur à sacri.
Congreg. declarat. 222. in hæc verba,

BENEFICIA.

46

Si capellania habet onus celebrandi certas missas, & coadjuvandi in cura animarum in Ecclesia plebanatus, dicitur requirere residentiam. Aliqui scribunt capellam cum uno p. quasi descendat à capella, quia pellibus capellarum siebant sub dio; aliqui per duo pp. sed unde dicatur capella, & quænam sit, vide observationem Illustrissimi Baronii, in Martyrol. die undecimo Junii, littera F.

Quarto, beneficium monocolum est illud, quando prælatus solùm illud habet ad conferendum, dec. Rot. 13. de præb. in novis. Selva loc. cit. 3.p. q.11. n.25. qualit. 13.

Quinto, beneficium sacerdotiale, vel regulare quando dicatur, vide c. cum de benef. de præb. decis. Rot. 2. de præb. in novis. Selva. loc. cit. à n.39. & quod temporis curriculum sufficit ad probandum beneficium esse sacerdotiale, vel regulare, ultra dictam decisi. & Selvam, vide Gom. de expect. à num. 67. & infra, & nn. 206. & Staph. de lit. grat. forma 8. à n. 1. & for. 10. nn. 2. ubi concludunt ad probandum sacerdotiale sufficere decennium, regulare vero quadragesimum. Verum quomodo hoc intelligatur, vide dec. cit. hic sunt nonnulla dubia, & primum an regularis possit præfici beneficio sacerdotiali eique dare in titulum. Selva 4. par. q. 7. ver. 15. dicit hoc posse facere Episcopum de licentia sui prælati, idem Covar. c. 22. de testam. n. 2. etiamsi esset parœcialis, decisi. Rota 433. Staph. loc. cit. 136. num. 5. & fol. 80. n. 6. & decisi. Rota 18. de præben. in novis. sed hodie secus, Conc. Trid. sess. 14. c. 10. de refor. Decisi. Caput aqua. 85. & 223. par. 2. idem censet de pensione. Secun-

dum, an regularis possit habere in titulum beneficium regulate; respondetur affirmativè per Concilium Trid. sess. 14. c. 10. de refor. prout ibi. dummodo sit processus in illa religione, cuius est beneficium regulate, aliàs non, & ita intelligitur de qualibet concessione facta regulari. Rebuff. tit. de dispense fact. cum irreg. num. 24. fol. 322. Oldrad. cons. 222. adde quod Covar. cap. 2. num. 2. de testam. intelligit Concilium Trident. de beneficiis simplicibus, & non de parœciali.

Sexto, beneficia manualia sunt illa, quæ non dantur in perpetuum, & ideo non possunt dici verè beneficia ecclesiastica, sed dantur ad tempus, & sunt amobilia ad nutum superioris, Gom. de expect. num. 44. Staph. fol. 38. n. 29. Selva 2. p. q. 11. n. 8.

Septimo, præstimonia, seu præstimonialsia sunt quidam introitus, fructus, census, seu emolumenta, quæ ab initio fuerunt instituta pro studentibus, & pro subsilio contra infideles, Gom. loc. cit. num. 39. Staph. fol. 17. num. 5. & aliquando dantur in titulum, gloss. Cler. fin. in ver. quodcunque, de vit. & hon. cler. & pro servitio alicujus Ecclesiae, quod non potest fieri per laicum, aliquando pro subsilio, Staph. loc. cit. fol. 72. num. 5. Conc. Trid. sess. 13. c. de seminario.

Octavo, beneficium patrimoniale quodnam sit, vide Gom. loc. cit. n. 39. & 40. & Covar. præct. qq. c. 35. n. 5. & c. 36. n. 4. ver. similiter. & ita beneficia patrimonialia cadunt sub indultis Cardina- lium, & Ordinarii debent ea conferre filiis patrimonialibus, Caput aqua. dec. 66. Cardinales in hoc debent se habere ac se habent

habent ordinarii, cum per indulatum subrogentur loco illorum. idem *decis.* 19. n. 2. & agens ad beneficium patrimoniale debet probare, se talem, ita etiam in jure patronatus, nec creditur Episcopo attestanti, italem esse filium patrimoniale, *Rota decis.* 11. *de jure patr. in novis.* Caput aqua. *decis.* 289. par. 2. sicut petens hæreditatem, debet se probare hæredem, idem *loc. cit. decis.* 320.

Nonò, beneficium juris patronatus, & hoc potest habere multis modis, ut dicam in ver. *Ius patronatus*, §. 1. & est multiplex. Primò, ecclesiasticum, ut quando præsentatio ad illud pertinet ad personam ecclæsticā, ratione Ecclesiæ. Secundò, quando pertinet ad personam ecclæsticā ratione patrimonii. Tertiò, competit personæ Ecclesiasticæ ratione Ecclesiæ, & laico simul. Quartò, quando persona laica illud habet ab Ecclesia. Quintò, quando persona ecclæstica illud habet per donationem à laico, & in his omnibus solet derogare summus Pontifex, & Legatus de latere, ut pates & dilectus, il 3. *de prob.* & ibi gl. in ver. ex ordinatione, gl. in c. dilectus, in ver. quenam præsentare, de jure patron. & gl. in c. 2. ver. collatio, de prob. lib. 6. Selva loc. cit. 3. par. q. 11. n. 11. & infr. q. 4. num. 19. Hostien. hoc titul. in sum. §. in quibus, num. 10. juxta medium. Sextò, quando est laicale, ut ex patrimonio, tunc non solet Papa derogare, etiam si vacet in Curia, alterz quam per obitum, Staph. fol. 92. nn. 8. & fol. 98. n. 5. Covat. pract. q. c. 36. num. 4. & Staph. fol. 17. n. 1.

Décimò, hospitalia quænam sint, vide in verb. *hospitalie*, & an, & quando venniant appellatione beneficiorum, vide

Clem. 1. & ibi scribentes, de prob. Gom. q. 2. *de trien. possess.* ubi dicit; quod per dictiōnēm, quocunq; venit hospitale, gloss. in *Clem. fin. in ver.* quocunq; de vita & honest. cleric. & Gom. q. 7. *de trien. poss.* *Selv.* 3. p. q. 57. *per totā*, & i p. q. 6. n. 26.

Undecimò, Commenda potest fieri de non curato, & de curato beneficio, gl. in c. nemo. & ibi scribentes, de elect. lib. 6. & an hodie dentur in titulum, vide Gom. qu. 5. *de trien. possess.* ubi dicit, quod sic, & q. 5. *de idiomate.* & de expect. nn. 66. & q. 3. *de infirm. refig.* & q. 26. *de ann. possess.* & an commendatarius dicatur in dignitate constitutus, vide eund. in c. statutum, n. 79. *in nova amphithecne, de rescrip.* lib. 6. & hodie pro majori parte sunt perpetui, & consequenter faciunt fructus suos, utuntur mitra, & baculo, ut vidi Surrenti, in Conc. provin. ubi sunt quatuor Abbatæ commendatæ, & memini quandam Archiepiscopum, dum dubitaret, quia audivit leges civiles existens commendatarius, per c. fin. ne cleric. vel monachi, Papam Greg. X. II. secū dispensasse dum dubitabatur, ne incurisset aliquam irregularitatē; vide Boer. *decis.* 217. & Capyc. *dec.* 3. n. 1. & vide Gem. in c. nemo. ver. in ca. & gl. ibi non, ubi dicit per illū text. & Doct. in illo, quod commenda habet quandam attinentiam, vel affinitatem cum pralaturæ, per quā Ecclesia non dicitur vacare, sicut dicitur de præscrip. & consuetudine, quæ sibi attingunt.

Duodecimò, dignitas quid sit, quot, quæ sint, vide Sylvest. in ver. *dignitas*, & Arch. in c. 1. *de conf. l. 5.* & quæ sit prima post pontificalem, vide gl. in capit. *de liberatione*, in ver. *electionis*, in fine, de off. leg. lib. 6.

lib. 6. &c. Staph. fol. 8. n. 9. & hoc deservire poterit prælatis pro intelligentia regulæ cancel. in qua reservantur summo Pontifici omnes majores dignitates post pontificalem tam in cathedralibus, quam in Collegiatis, & licet de jure sit Archidiaconus, tamen de consuetudine secus.

Ad dignitates assequendas, si curatae sunt, requiritur ætas viginti quinque annorum, saltem incæpta, Conc. Trident. *sess. 24. c. 12. de refor.* §. *nemo igitur.* Gom. *in c. statutum, n. 99. c. cum in cunctis, de elect.* in dignitatibus vero, seu personalibus, non habentibus curam animarum, requiritur viginti duorum, Cœc. loc. cit. §. *ad ceteras, quos sufficit inchoasse.* Navar. c. 25. n. 116. Dubitatur. Primo, an valeat hoc decretum, etiam in dignitatibus seu personalibus Ecclesiarum collegiatarum, & videtur quod sic, per verba Concilii, tamen contrarium censuit sac. Congreg. declarat. 262. ubi dicit decretum non habere locum in collegiatis, & hoc potest adjuvari iure communi, per c. statutum de elect. lib. 6, in quo non includitur, c. licet canon, eo. tit. § lib. quoad parochiales collegiatas; similiter nec constitutus in dignitate archidiaconatus habente annexâ parochiale, tenetur dispositioni, c. licet canon, ut promoveri debeat infra annum, Boer. decif. 119. nu. 7. Secundo per c. licet canon, & c. commissa, eod. tit. § lib. datur annus, ut quis possit promoveri ad ordinem presbyteratus, si assecutus est Ecclesiam curatam. Gemin. in d. c. ver. sed cum iustum. dicit textum non includere dignitates. Sed Concil. Trid. *sess. 24. in dict. c. 12.* requirit ætam 25. ann. & quod possit exequi mu-

nus suum, & innovat. c. cum in cunctis, de elect. ergo requirit dictam ætatem & ordinem, prout in c. licet canon, eod. tit. 4. 6. Dubium est, an sufficiat habere viginti tres annos cum dimidio; ut quia tunc est diaconus, & in fine anni attingit vicesimumquartum cum dimidio, & sic fieri presbyter, & videtur quod sic, ut patet ex superioribus. respondeatur tamen oppositum esse verius, ratio est, quia attenditur tempus datæ c. si eo tempore, de rescr. lib. 6. & c. cum in cunctis §. inferiora de electione, accedunt verba clara Concilii dicentis, nisi quis saleem 25. sue ætais annum attigerit, Navar. loc. cit. Annan. in rub. de etat. & qual. n. 2, & Abb. in c. cum in cunctis, §. inferiora, n. 1. & 3. de elect. Dyn. in c. firmatur, n. 3. de reg. iur. lib. 6. facit quod notat decisio Caput aqu. 127. p. 1. ubi habetur, quod parochialis non debet commendari alicui, nisi constitutio in etate legitima, & in sacerdotio, per c. nemo deinceps, de elect. & hoc in terminis dicit Gemin. in dict. cap. si eo tempore, ver. in ea glossa. in si. Tertium aint idem dignitas, personatus, & officium, ad hoc dico. Primo, quod aliqui dicunt esse synonyma, per c. cum accessissent, de constitut. Secundo, vide Gom. in c. statutum, de rescr. lib. 6. à num. 17. & infra, & Selva 1. p. 9. 2. num. 36. usque ad 44. & c. 1. de consuetud. lib. 6. gl. in Extravag. Execrabilis, in ver. duas. Staph. de lit. grat. fol. 10. à num. 2. & inf. & Selva loc. cit. num. 42. ubi dicit, quod tria sunt quæ faciunt dignitatem, decif. Rot. 9. de prab. in novis Boer. decif. 186. Quartò, an Episcopus possit constituere novas dignitates in aliqua Ecclesia, vel cathedrali,

deali , sine auctoritate Apostolica , hic sunt duæ opiniones, prima Innocent. referentis gloss. in c. cùm olim , in ver. concessimus , de consuet. &c Selv. prima p. q. 4. num. 18. & 4.9.7. n. 20. casu 116. ubi dicit quòd sic , quod confirmat ex Batt. in tract. de Epif. 2. p. libro 4. & ex speculatori re in utr. de dispensat. vers. 107. Secunda opinio est gloss. in d.c. cit. iudic. tex. ibi. & in c. cùm accessissent , eo. tit. gl. in c. in ver. omnes. 22. distus. & Selv. 2. par. q. 3. in 6. ver. 8. & gl. in Clem. si. in ver. mensa sua , dereb. Eccles. non alien. ubi habetur quòd non , iudic. plus dicit ex mente Hostien. in d.c. cùm accessissent , quòd dignitas non confirmata per Papam , tolli potest de Ecclesia cathedrali per Capitulum ipsius , Abb. in d. Clem. num. 12. & in c. transmisso. n. 5. de verb. sign. Ego censeo cum secunda opinione : ratio est , quia sic habui in facto , & sic responsum fuit ab Urbe , & quòd dictum est de novis constitutendis , idem in veteribus extinguendis , per dicta jura & glossas , Hostien. in sum. tit. de constitut. §. quando constitutio. n. 20. ver. cùm queritur , dicit quòd sic , & Innoc. in c. cùm accessissent , eo. tit. n. 2. ver. item Episcopus , dicit quòd sic , & ita potest practicari , & ita audivi practicatum fuisse ab Episcopo Stabiensi sive Castri ad mare , annis elapsis , nominato Antonio Lauro Neapolitano , qui habebatur pro magno canonista , & in sua cathedrali creavit multas dignitates . Quintò an Episcopus posset constituere novos canonicos , vel veteres extinguere , absque sedis Apostolicæ facultate , respondetur relictis , quæ de jure antiquo dici poterant , per cap. si. & vi. gl. in ver. ex revesse de

verb. sign.) quòd hodie per sac. Cōc. Trid. sess. 2. c. 15. de refor. habetur , posse Episcopum cum consensu Capituli propter tenuitatem introitum , prout ibi , & è contrario sensu , posse etiam novos constitueret , Innoc. ubi sup. Caput aq. decis. 22. 1. p. 1. vide Boer. decis. 62. n. 7. & c. ex parte , & gl. in 1. notab. de constit. & c. 1. & 2. de inst. c. ex parte , de concess. præb. & Selv. 4. p. q. 726. ver. 115. & in creatione novorum canonicorum quomodo sit procedendum , vide Vinc. de Franc. dec. 2. num. 18. & 19. causa ob quam possit multiplicari numerus canonicorum , vel clericorum , ea etiam potest esse , quando Ecclesia habeat magnam quantitatem pecuniae , vel introitum de novo advenientium , Gemin. in c. si canonici , §. si autem , juxta fin. de offi. ordin. lib. 6.

Decimotertiò. Præbenda , & canonica pro majori parte semper inveniuntur annexæ , inter eum vero distinctæ. Innoc. in cap. cùm M. Ferrar. nu. 2. de const. Gom. de expect. n. 2. Angel. in ver. In magister. §. 7. & inf. decis. Rot. 33. de rescrip. in novis Staph. fol. 75. num. 4. & fol. 12. num. 1. & 2. ubi canonicus creatus sine præbenda , dicitur canonicus in herbis , & & fol. 79. num. 2. & Gom. de expect. num. 37. & c. dilectus , il 2. de præb. & licet iste canonicus sic factus gaudeat distributionibus quotidianis : de jure tamen , per contrariam consuetudinem hodie non gaudet , Staph. loc. cit. & istæ præbendæ distinctæ , solent dari à prælatis lectoribus sacræ Scripturæ in cathedralibus , Conc. Trid. sess. 5. c. 1. de refor. & istis non debent derogari , idem Concil. Trident. sess. 25. capit. quinto , de reformat. & dicitur

G

præbenda

præbenda theologalis, D. Tho. 2. 2. 9. 200 art. 3.. ad 3. arg. c. quia non nullis cum sequentibus, de magistris. Solet etiam dari laicis præbenda, ut patet in cap. cùm M. Ferrariensis, & ibi gl. in verbore receperunt, de consti. Selva i. p. q. 7. num. 4. Gom. in c. si anum. num. 18. de jud. lib. 6. Navat. c. 25. num. 119. Boer. decis. 171. & præbenda quæ solet dari laicis, non est annexa rei spirituali, cùm sit mere temporalis, potest vendi absque labe simoniae. Caput aqua. decis. 356. par. 2. facite. primum, de consuet. lib. 6. Gemin. in c. fin. §. in præb. eo. tit. & lib. not. 1. ubi præbenda ponitur pro canoniciatu, & ibi canoniciatus pro præbenda.

Decimoquartò, Missæ celebrandæ in aliquo altari, legatæ ab aliquo, de his fuit consueta sacr. Congreg. Card. num. 322. & respondit in hæc verba : Dubuatrum fuit quid juris de illis, qui nullum habent beneficium, sed solum iure legati relictum fuit à quibusdam, ut certa missa in hebdomada celebrentur, & heredes eorum fecerunt electionem sacerdotis, qui hujusmodi legato satisfaciat, responsum fuit ab eadem Congregatione satis esse, quod dicti heredes unum sacerdotem ex approbatis ab ordinario elegerint.

Decimoquintò, distributiones quotidianæ quænam sint, vide in ver. distributiones.

Decimosexto, plebania est Ecclesia curata, quæ habet sub se capellas in quibus perpetui clerici instituuntur, c. 2. ne cler. vel. mon. lib. 6. Rebuff. in 3. par. sig. super verba etiam situationis, nu. 7. adeoque plebania addit aliam qualitatem Ecclesiæ curatæ: nam omnis curata est plebania, sed è contra.

Decimoseptimò, Capellæ, quæ fundantur in propriis territoriis, vel dominibus, etiam cum dotatione sine auctoritate Diœcesani possunt fieri, & non dicuntur beneficia ecclesiastica, sed profana, & possunt conferri per laicos cuicunque, modò sit idoneus, Guid. Pap. q. 187. n. 1. & infrà, sed licet secundum dictum ipsius sic procedat de consuetudine, aliquid tamen de jure non potest stare, quia clericos instituere non pertinet ad laicos, sed ad Episcopum, sive prælatum. cap. præterea de jure patron. & cap. ex frequen- tib. de instit. ubi excommunicantur contra facientes.

Decimo octavo, Capellaniæ, ut in ali- quibus altaribus Missæ celebrentur, ve- niunt appellatione beneficij, gl. in Clem. 2. in ver. si beneficium, ad quintum responf. de dec.

Decimononò, Oratio, de quibus vi- de in inferius, in ver. Missa §. 2. concl. 4. in ver. Oratorium.

Ad secundum. Regula est, Episcopum posse conferre omnia beneficia ecclesiastica in sua diœcesi existentia, cap. ab exordio, 35. dist. Staph. fol. 53. num. 2. & 3. gl. in cap. quamquam, in verb. devolve- tur, de elect. lib. 6. Innoc. in cap. postulati, de jur. pat. Gom. de expect. num. 3. & 18. ubi dicit, quod Episcopus est generalis ordinarius episcopatus sui, & ideo posset conferre beneficia in omnibus mensibus, nisi prohiberetur, quia est præordina- tor in cunctis, Decis. Rota 167. quia incipi- pit, de collat. in novis. c. 26. q. 3. c. decretum c. regenda, 10. q. 1. c. omnes basilice, 16. q. 1. c. de Xenodochiis, de relig. dom. conquer. c. dilectus, & quasi per totum de off. ordin. Selva

Selva. 3.p. q. 51. Fallit primò de beneficiis vacantibus apud Sedem Apostolicam, vel Rom. Curiam, c.2. de prab. lib. 6. & quomodo intelligatur apud Sedem Apostolicam vacare, vide c. præsentि, eo. tit. lib. 6. Extravag. Benedicti XII. que incipit, ad regimen. sub tit. de prab. & Extravag. Ex debito. fo. XXII. in cōb. sub tit. de elect. & Extravag. Pia sollicitudinis, que est Bonif. VIII. sub tit. de prab. & Extravag. Execrabilis sub eod. tit. Gom. q. 17. in reg. de impester. ben. per obitum fam. Card. & q. 31. de trien. poss. col. 2. ver. & ideo pro clariori, & gl. statutum, in ver. Curia, eo. tit. & lib. & in sum. de omnib. reservationib. vide Gom. in d. q. 31. col. 6. ver. 2. Dicitur etiam vacare in curia, quando fertur ibi sententia privationis vel in citatum personaliter, vel per procuratorem. Dec. Rot. 86. alias 35. de prab. in antiquis. Caputaqu. dec. 64. Fallit secundò, in c.2. de concess. prab. ubi habetur, quod si Episc. vel is, ad quem spectat collatio, infra sex menses non disposuerit, collatio devolvitur ad superiorē, ut ab Episcopo ad Metropolitanum, ab hoc ad Primatem, ab illo ad Patriarcham, & demum ad summum Pontificem, c. licet, de suppl. negl. pral. Abb. in d. c.2. n. 7. sed in beneficiis curatis, Pius V. providit in Bulla sua 32. de qua memini in ver. parochia. Hoc etiam intellige, quando hodie darentur omnes isti gradus, sed pro majori parte, ab Episc. ad Archiepiscopum, & statim ad Papam fit devolutio, & quod dicitur de collatione, idem dic de electione & præsentatione: nam devolvitur ad superiores gradatim, vel immediatè. Host. in sum. tit. de elect. ver ex premissis, n. 24. sed hoc non est ve-

rum in Episcopo exempto: nam ad hoc immediate fit devolutio ad Papam. Rebuff. de devolut. n. 36. Fallit tertio in omnib. dignitatib. post Pontificalem, tam in cathedralib. quam Collegiatis, & in Cathedralib. capitulo, si pro eo tempore, de elect. 1.6. quia majores dignitates per prædicta sunt reservatae, per regulam Cancelleriar. n. 45. Selva 3. par. q. 12. n. 12. in 7. qualitate, Staph. in for. i. expectativa, n. 8. Rebuff. loc. citat. hic. nu. 6. & quænam sit prima dignitas post Pontificalem, vide Gloss. in c. deliberatione, in ver. electionis, de offi. leg. in 6. ubi dicit, standum esse consuetudini, Staph. loc. cit. n. 9. Rebuff. ut. de reservat. & vide in ver. dignitas, quando est unica tantum dignitas. Fallit quartò, per reservationem factam per reg. Cancel. ubi solum quatuor menses anni conceduntur ordinariis, scilicet Martii, Junii, Sept. & Decemb. ut notat Gom. de expect. n. 13. & Rebuff. de expect. n. 2. sed si Episcopus residens sua in diœcesi, petit alternativam à summo Pontif. ei concedit ut cognitio, sigillo, & subscriptione ad sex menses per literas obsignatas manu Datarii sanctissimi domini Papæ, & sic alternativam concurrit cum Papa, & si hanc non petit, non habet nisi illos quatuor menses, vide Bullam Pii V. 164. & 166. vide Bald. in proœm. Gregoriano, Gom. loc. cit. Staph. de lit. grat. 236. n. 25. & in prefat. eiusdem l. n. 20. & ista alternativa currit à mense Martio, qui est Papa, April. Epis. & sic alternativam, imò mensis Janu. spectat ad ordinarium mortuo Papa. Caputaqu. decis. 1254. par. 2. Fallit quintò, quando Papa propter aliquæ Ecclesiæ necessitatē reservaverit pro tempore collationem beneficiorum omniū,

G 2 seu

seu quorundam ut in Extravag. Ex debito, sub tit de elect. & in Extravag. Ad regimen, in tit. de proband. in communibus, quae fuerunt temporanea, quoad beneficia, in 2. dispositione illorum, quia in ambabus dicit summus Pontifex: donec Christi dignationes dignabitur universalis Ecclesia sponsa sua regimini praesidere, Gom. in q. 2. fol. 8. col. 1. in fin. super. reg. Cancel. pro premiali. Sed an ista reservare non cesset morte Papæ reservantis, etiamsi reseruasset beneficia familiarium Cardinalium, Gemin. in cap. 2. ver. quod nota, de off. leg. libro 6. dicit, quod cessat, licet Papa semel manus apposuerit, & nec semel contulisset. Ratio assignatur per illum textum, & sic non valet semper illa regula, quod semel effectum semper restat effectum, quia intelligitur de reservatione, in beneficiis reservatis per gratias expectativas, sive mandata. Fallit sexto, de providentia, prout Gom. in pec. tract. de grat. expect. & man. de providen. Staph. de lit. grat. sed hodie (Deo gratias) ablata sunt ista per decr. Sac. Concil. Trident. sess. 24. capitulo vigesimono, de resor. Fallit septimo, in beneficiis, quorum collatio pertinet ad aliquem ex speciali statuto, consuetudine, vel privilegio, ut in Clem. unica, de suppl. neg. pralat. & ad alios prælatos inferiores, sicut & literas, eod. tit. Selva 2. par. q. 99. Rebuff. tit. de coll. c. fin. de insti, sed an istis etiam currat alternativa, viderit quod sic, & probatur à majori ad minus, & solùm quoad quatuor menses, & in his omnibus reservationibus animadvertere debent locorum Ordinarii, nam si conferant beneficia aliquot istorum, sic pro-

visi, dicuntur intrusi, vel de jure communi, vel secundum Reg. Canc. prout dixit Gom. q. 47. de trien. poss. & Staph. de lit. grat. fol. 182. num. 3. & ipsi Ordinarii, tanquam mali collatores, ultra peccatum mortale in quod incident, possent puniri à summo Pont. quia dant quod non habent, & sic usurpat, quod est alterius, contra illud. 1. Cor. c. 4. Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, & mysteriorum Dei dispensatores, &c. & Sic provisios faciunt manere in peccato mortali, si hoc ipsi sciunt, & reddunt obnoxios restitutioñi fructuum perceptorum, & aliis pænis, prout Rebuff. præl. benef. de pæn. collat. indignis. Hostien. in sum. tit. de supp. neglig. pralat. §. quam pænam. n. 6. & an mora, seu negligentia, num. 7. & ibi dat optimum consilium, quod videas, & Bull. Clem. VII. 46. quæ incipit admonet, licet videatur solùm comprehendente Germanos. Fallit octavo, in beneficiis familiarium Cardinalium pet Reg. Cancell. Gom. in d. regul. Rebuff. loc. cit., de reservat. generali, & spec. num. 13. & per reservationem beneficiorum familiarium Papæ, subcollectorum, & jaliorum officialium domini Papæ, Rebuff. ibi, num. 25. & infra, & ista beneficia Collectorum, seu subcollectorum sunt reservata ex sola deputatione, absque exercitiv. Caputa qui decis. 104. par. 1. & 141. etiam sine juramento præstito, de fideliter administrando. idem. decis. 76. par. 3. Fallit nond, quod Episcopus non potest conferre beneficium, quod Papa contulit alicui, & pertinebat ad collationem Episcopi, etiā sine reservatione, licet collatio pro illa vice sit nulla, & invalida, puta facta

facta excommunicato, vel inhabili, Co-var. in cap. alma mater, 1. par. §. 7. numero 8. Gom. q. 30. de trien. possess. Selva. 3. par. q. II. num. 3. Decis. Rota 10. de præben. in noviss. Fallit decimò, in monaste-riis virorum excedentibus valorem an-nuum ducentorum florinorum auri, communi aestimatione, quia sunt rese-verata Sedi Apostolicæ, ab Innoc. VII. usque ad Greg. XIII. & sic deinceps, & ita istæ Abbatiae, cum tali valore, cùm va-caverint, non possunt conferri per Ordinarium: hoc intellige, si quæ sunt, fue-runt monasteria, secus verò non, quia quædam dicuntur Abbatiae, quæ non fuerunt monasteria, quædam verò sic. Nisi etiam adsit consuetudo immemo-rabilis, & præscripta, quod locorum Ordinarii ea consueverunt conferre, ut Be-neventi Archiepiscopus confert duode-cim Abbatias habentes usum baculi, & mitræ, quæ forsitan olim fuerunt mona-steria virorum: nam consuetudo dat ju-risdictionem, ut patet vulgariter, & in c. 1. & ibi Gem. §. non sic, not. 2. de offi. ord. lib. 6. & ibi gloss. in ver. consuetudine, cum alleg. Fallit undecimò, quod Ordinarius nō potest conferre beneficia litigi-tiosa, per c. 2. ut lite penden, lib. I. intellige si lis pender principaliter inter duos super beneficiis, sive alter possideat benefici-um, sive non. Sed si lis non pender prin-cipaliter, sed accessoriè super beneficio, ut puta, quia unus est electus vel præsen-tatus, vel institutus ad beneficium, & opponitur ei inhabilitas, quia possidet plura beneficia incompatibilia, & super illa exceptione litigantur, tunc benè po-test Ordinarius illud conferre, tanquam

incompatibile, per c. dudum, il. 2. de e-lett. & ibi Host. ita Lopus in c. 2. & Gem. in ver. oppono, ut lit. pend. lib. 6.

Ad Tertium. Dico primò, Episco-pum posse conferre beneficia pertinentia ad suam collationem infra semestre, c. 1. de concess. prab. & c. licet, de sup. negl. pral. & hoc intelligitur de omnibus benefi-ciis, exceptis cathedralibus & Regulari-bus quæ inf. tres mens. debent conferti, ut in cap. ne pro defectu, de elect. Selva 3. p. 9. 64. Hoc fallit primò in instit. juris patr. ut dicam in ver. jus patr. dub. 2. Fal-lit secundò in permutationibus, Selva in loc. cit. per Clem. unitam, de rer. perm. Tertiò fallit in collationib. Hospitalium, Selva ibid. Fallit quartò in executore a-postolico, idem ibid. Staph. loc. cit. fol. 211. n. 6. licet de executore dicat opposi-tum, fol. 274. n. 7. & 8. quia his provi-sionibus non est præfixum tempus. Dico secundò, quod Episcopus potest conser-te beneficia juris patronatus, ad se devo-luta, ab ultimo die quadriimestris com-potentis, patrono laico, usque ad ultimi-um diem decimi mensis vacationis, vel ad duodecim, si patronus erat Ecclesia-sticus, ratione Ecclesiæ, c. unico, de jure pa-tronat. l. 6. & alii vulgatis. à die devo-lutionis, vel verisimilis notitiae currit tempus, vide Panor. in c. ex parte, n. 13. de concess. præben. Dico tertio, quod po-test conferre beneficia regularia, quæ spe-stant ad collationem Prælatorum regu-larium, si Prælatus regularis infra semestre non providerit, Clem. unica, de supp. neglig. pral. sed non potest conferre il-la Clericis secularibus, nisi illa prius per clericos fœculares consueverant possi-deri

deri, quia regula est quòd beneficium Regulati est conferendum, gloss. *ibid.* ver. *Religionis.* Conc. Trid. *sess. 14. c. 10. de refor.* modò sit professus, Rebuff. *citatus supra, §. 1. conclus. 5.* an & quando aliquod beneficium dicatur sacerdotale, vel regalare, vide *superius, §. 1. conc. 5.* sed animadvertiscū est, Clem. illam non habere locum in Prælatis secularibus exceptis, à quibus non sit devolutio ad Episc. & gradatim ad Metropolitanum, sed immediate ad Papam, *Selva 3. par. q. 49. n. 2.* Et an idem sit de beneficio, cuius collatio pertinebat ad Ecclesiam citra Cathedrālē, vel ad Prælatū ipsius, vide Abb. in *Cle. 1. n. 2. de suppl. neg. Prælat.* nec valet contra hoc allegare præscriptionem, vel consuetudinē, Hostien. in *sum. tit. de offi. ord. §. sin. autem quedam.* Dico quartò, Episcopum posse conferre beneficia vacantia in Rom. curia, si Papa infra mensē de eis non providerit: nam elapsō mense à die vacationis enumerando, statim devolvitur ad Episcopum collatio, & statutum, de prab. l. 6. Nota dici, à die vacationis, non à die notitiæ, arg. c. licet, de *suppl. neg. Prælat.* sed dubium est, an hoc capitulum sit reformatum per Extravag. Ex hoc debito, de elect. & Extravagantem, Pia sollicitudinē, de prab. quia Gom. de grat. expect. n. 21 dubitando videtur declinare in patrem negativam, tamen in q. 35. colum. 3. de trien. poss eff. dicit, fuisse correctum, & c. præsentis, de prab. l. 6. Staph. loc. cit. fol. 174. n. 8. etiam dubitat, tamen dicit, quòd licet ex stylo Curiae videatur correctum, tamen non de jure communi. Ego dicerem, quòd stante hac dubitatione Doctorum, Ordina-

tius providebit prout Deus benedictus sibi inspiraverit, vide *Bull. Pauli II. quæst. 4.* & incipit; *Ad Romani.* & *Bullam Pii IV. 36.* quæ incipit: *Cupientes;* & *Bullam Pii V. 161.* quæ incipit: *Sanctissimus,* ubi fit reservatio omnium beneficiorum vacantium, Sede Episcopali vacante, vide *inferius in ver. Episcopus, §. 45.* Dico quintò, quòd Ordinarius ponet Oeconomos, seu Vicarios, etiam perpetuos, in omnibus beneficiis, tam curatis, quam simpli-cibus, etiam juris patrocinatus, etiam collatio eorum speget ad Papam, vel ad quemcunque, durante eorum vacatione, vel beneficiato non residenti, vel insuffi-cienti, vel inhabili, Conc. Trid. *sess. 24. c. 18. de refor.* & *sess. 6. cap. 2. sess. 7. c. 5.* & *c. 7. sess. 21. cap. 6. sess. 25. cap. 16. de refor.* *Bulla Pii V. citata à me inferius, in ver. parochia, c. cùm vos, de officie.* Ord c. eam te, de iure patron. *Selva loc. titul. 3. par. q. 33. n. 3.* Rebuff. loc. titul. de collat. n. 20. Abb. in d. c. cùm vos, num. 8. & 9. Ge-min. in c. nemo, ver. & per hanc glossam, de elect. lib. 6. Dico sextò, quòd licet Episco-pus non possit dare beneficium Ecclesiasticum ad tempus, ut c. si constiterit de accus. tamen potest id dare in commen-dam, d. c. & ibi gloss. in ver. commenda. *Selva loc. cit. ver. quia, in initio,* & potest etiam iteratis vicibus illud commendare, modò hoc faciat sine fraude. Secundò, ut non labatur totum semestre, gloss. in c. nemo, in ver. commendare, circa finem, de elect. lib. 6. Tertio, ut fiat propter Ecclesiæ, & non personæ utilitatem, gloss. *ibi dē, in ver. durare,* Rebuff. in pract. benef. tit. de collat. benef. numero 16. Vide Gemian. ibi ver. quaro, quando. Dico septi-mò,

mō, & hoc est magnum dubium, & quotidianum in praxi, quōd sunt quædā beneficia tenuissima, & quæ non excedunt valorem quatuor ducatorum de Regno, & quædam dignitates potius nomine, quam re, sine ullis redditibus, quæ vel vacant in mense summi Pontificis, vel devolvuntur negligentia Prælatorum, ex quo sequuntur hæc mala. Primum, quōd nunquam conferuntur. Secundum, quōd evanescunt illæ dignitates. Tertium, quōd beneficia amittunt celebrationes, & alia debita obsequia. Quartum, quōd redditus in dies usurpan-
tur. Quintum, quōd interdum possiden-
tur de facto, sine canonica collatione. Sextum, quod patroni, ex majori parte omnes redditus occupant. Septimum, quod pejus est, animæ defraudantur debitis suffragiis, & deperduntur pie testan-
tium voluntates. Octavum, & ultimum, quōd incurruunt tot peccata, tot cen-
suræ, prout sac. Conc. Trid. sess. 22.c. II. de resor. & aliis iuribus vulgatis, sed quid agendum? Ego dum esse Compæ
Vicarius, & Archiepiscopus, consului-
mus Illustris. dominum Datarium san-
ctiss. D. Papæ, ut conderet facultatem
Reverendissimo Archiepiscopo confe-
rendi dicta exigua beneficia, & tenues
dignitates, solutis solvendis, quidquid propter hoc solvi debeat, nihil perfe-
ctum fuit tamen (ut anser inter olores)
dicerem duo in hac materia. Primum,
ut omnes Prælati unanimiter supplica-
rent summo Pontifici, ut eis concederet
hanc facultatem confiri dicta bene-
ficia tenuia ad tantam summam, circa
quod Sanctitas sua pro evitandis tot ma-

lis in dies orientibus facilè (meo quidem judicio) concederet. Secundum, quōd possunt Ordinarii ista conferre, salvo me-
liori judicio. Et probo primum à simili,
per ea quæ dicit Gom. de expect. n. 46.
Staph. in form. 2. de expect. num. 8. &
per dictum illud vulgare, quōd de mini-
mis non curat prætor. I. scio ff. de resti-
tut. in integr. & cap. et si questiones, de si-
mon. ex quo Doctores sumunt, & Ang.
in l. Senatus, §. Marcellus, ff. de leg. 1. ubi
dicit, quod si statutum prohibet alienare
domum, vel aliam rem immobilem in
forensem, non habebit locum in domū-
cula, ut parva re. & Roman. in singul.
quod incipit, hodie excludat propter illum
text. & facit c. terrulas, 12. quæstio 2. &
facit pro Extravaganzi, Ambitiose, de re-
bus Ecclesiæ non alien. & Gom. loco citato
n. 98. in for. pauper. per c. si pauper, de prab.
lib. 6. Nec obstat quōd eadem est ratio de
magnis & minimis, si motu proprio, & ca-
pite, non potest. de prab. l. 6. & cap. postula-
ti, & ibi gloss. in versic. proventibus, & ca.
si proponente, de Rescript. extr. Secundò,
quia adest damnum officialium Cancel-
latiæ, & liorum qui amitterent lucra su-
orum officiorum quæ emunt. Nec ob-
stat tertij, quia multa inmodica faciunt u-
num satis, & D. August. super Psalm. De
profundis, ubi dicit, Congeres multa mini-
ma, & facies ingentem acervum; quia ad-
huc responderem pro modulo capacita-
tis meæ, concedenda omnia, tanquam
vera: sed majus malum est, quōd nec ipsi
officialis habent suos proventus, nec ob-
servatur capit. 2. de concessi. prab. &
beneficia & dignitates deper-
duntur, & sequuntur tot mala,
prout

prout suprà; ergo ad evitandum omnia
prædicta, minus malum esset eligendum,
quia communis error facit legem, & mi-
nora mala tolerantur, ne sequantur pe-
jora, & ordo est aliquando ordinem
non servare, & sic censerem posse Ordin-
arios confere illas minutias, quia po-
tiùs Missarum celebrationum, quā in be-
neficiorum nomine dignæ sunt, & su-
premi Principis animum aliquando de-
debet, considerare ista minima, & me-
mori quendam Reverendissimum Ar-
chiepiscopum, quem hodie credo esse in
Paradiso, propter ejus singularem vitæ
sanctitatem, qui dum conferebat hujus-
modi beneficia, sic devoluta, ego dice-
bam hoc sibi non licere, per prædicta, &
ille respondebat, Papam summum Prin-
cipem, non habuisse oculum ad ista mi-
mina, quidquid sit, dixi superius, quod
faciunt ea, quæ dicit Staph. loc. cit. fol. 350.
numero 14. & 15. per Regulam quod de
modicis non curatur, prout suprà, & Re-
buff. in tertia for. sign. grat. in versic. nec-
non verus valor. numero 6. faciunt quæ
dicit Rodoan. tract. de rebus Eccles. non
alien. quæstio. 52. à. num. 67. facit quod
indulta, & alternativæ concessæ Ordina-
riis, sunt favorabiles, & ideo ampliandæ,
& extendendæ, cap. odia, de regul. jur. li-
bro 6. & Ordinarius per eas conservatur
in antiqua sua iurisdictione, & regulæ
Cancellariæ censentur impedimentum
contra ius commune, Caput aqu. decisio.
214. parte 2. Dico octavò, quod Episco-
pus potest conferre beneficia, etiam in
mensibus Papæ, & etiam vacantia in
Curia, seu apud Sedem Apostolicam,
quæ ex creatione, seu feudatione, aut a-

liis constitutionibus alias qualitates,
seu certa onera habent injuncta, ut in
præbendis theologalibus, Concil. Trid.
sess. 25. cap. 5. de refor. gloss. in cap. cum in
Ecclesia, in ver. dictam consuetudinem. &
tex. ipse. de prab. lib. 6. Covar. præt. qua-
stio. capite 36. numero 4. versicul. similiter,
& dicit hoc etiam tenere Gom. de
expect. num. 33. & multos alios Doctor,
quos ipse citat, facit c. unic. de rerum per-
mut. libro 6. Dico nondò, quod potest
conferre beneficia manualia, præstimo-
ria, præstimonialia, seu quia ista non
cadunt sub reservationibus Domini Pa-
pæ Gom. de expect. num. 44. Dico deci-
mò, quod Episcopus potest conferre o-
mnes parochiales Ecclesiæ vacantes in
Curia Apostolica sede vacante, & etiam
illas, quæ vacaverunt vivente Romano
Pontifice, sed ante obitum ipsius non
fuerunt collatae, cap. si Apostolica de prab.
lib. 6. Rebuff. loc. cit. de reservat. num.
2. & hoc intelligitur, si moritur Papa in-
tra mensem, aliás non esset dubium, per
cap. statutum, & ibidem gloss. in d. cap. si
apostolica, in ver. obuum. & ita posset cō-
ferre parochiales vacantes extra Curiam,
sed in mense summi Pontificis hoc pro-
batur à majori ad minus, & propter iden-
titatem rationis, & ne ipsatum vacatio-
diurna periculum valeat animabus af-
ferre. Dico undecimò, quod est casus
practicabilis nimis. Constitutio est per
Extrav. Execrabilis, tam primam, quam
secundam, ubi disponitur, quod omnis
habens dignitatem, personatum, officiū,
vel beneficium Curatum, si postea ac-
ceptaverit aliud simile, teneatur resigna-
re primum coram Ordinario intra men-
sem,

sem, verbaliter, vel realiter cum effec-
tu, sub testimonio publico, aliás & pri-
mo, & secundo sit ipso jure privatus. Pri-
mum dubium est, an illud dimissum in
manu Ordinarii, possit per eundem Or-
dinarium conferri (præmisso tamen
quod ad eum aliás pertinebat collatio
ipsius.) Secundum, an sit necessaria ipsa
dimissio coram Ordinario, prout suprà,
an possitire ad secundum beneficium ad-
emptum, relinquendo illud, nullam aliam
dimissionem faciendo coram Ordinario?
respondeatur, quod res est difficilis, &
quoad primum, videtur quod collatio
pertineat ad Sedem Apostolicam, prout
ibi, §. qui verò. Et §. qua omnia Et singu-
la, Et gl. ibi in ver. valeamus. Ex alia parte
videtur, quod pertineat ad Ordinarium,
prout ibi, in §. ceteris, Et ibi gl. in ver. no-
va, Et gl. in ver. maneamus; & sic vidi ser-
vari in praxi, & Rebuff. loc. cit. de reservat.
num. 12. dicit, illam esse revocatam per
Conc. Basiliens. & in tit. de sig. grat. super
verba, aut per constitutionem, Execrabilis,
Et c. de expellat. n. 1. & in facto non vidi
adiri Sedem Apostolicam pro collatione
parochialis, quæ vacabat per assecutionem
alterius. Quoad secundum respon-
detur verba textus esse clara, §. ceteris ta-
men, Staph. loc. cit. fol. 127. n. 8. dicit de
mente Aegidii, quod satis est, quod re-
ctor Ecclesie intra mensum à tempore as-
secutionis secundi incompatibilis reali-
ter, & cum effectu dimittat primum, &
ejus possessionem, licet intra dictum
mensum coram Ordinario sub publico
testimonio illud verbotenus non relaxet,
quod est notandum. Sed ad hoc ut
varet primum, opus est, ut habeat pa-

cificam possessionem secundi: & exerci-
tium curæ, & possessionem fructuum,
vel majoris partis; secus verò, si turbare-
tur super administratione, ita Gemin. in
cap. commissa, §. annus, ver. quandoque
de elect. lib. 6. ex Archid. & Joan. An-
drea, Dico duodecimò, quod si Episco-
pus conferat beneficium devolutum ad
Papam, per c. 2. de concess. præbend. & be-
neficiatus possedisset per triennium,
quod non posset amplius molestari. Re-
buff. loc. cit. in for. sig. grat. in ver. etiam si
devolutum, n. 3. adde 2. addit. addere, in
c. 1. in ver. regula, de jur. lib. 6. Dico de-
cimotertiò, quod Episc. ponit Vicarios
temporales propter absentiam Rectoris,
juxta c. ex eo, de elect. lib. 6. & gloss. in
Clem. i. in verbo presbyteri, de privileg. vi-
de in ver. Vicarius, §. 10. 2. par. Dico
quintodecimò, habenti parochiam, da-
tur Canonicatus Cathedralis, sed duo-
bus mensib. elapsis non sua culpa, quibus
debeat dimittere parochiam, concedun-
tur, ad dimittendum quatuor menses,
sac. Congreg. declarat.

Ad quartum. Dico primum, si bene-
ficium est Curatum, obligat ad sacra-
mentorum administrationem, & ad ea
omnia, quæ dicuntur in ver parochia, §.
3. Dico secundum, quod obligat ad Mis-
sarum celebrationem, tam frequenter
ut suo muneri satisfiat. Conc. Trident.
sess. 23. cap. 14. in fine de refor. Navar.
cap. 25. num. 88. notab. 21 Tertiò, o-
mne beneficium, etiam tenuissimum,
obligat ad divini officii celebrationem,
sex mensibus post adeptam possessio-
nem, Conc. Later. & Bulla Pii. V.
relata à Navar. d. cap. 25. numero 122

H quic.

quicquid dicat Sot. lib. 10. quest. 5. art. 2. Conclus. 2. de iust. & jure, & hoc singulis diebus per singulas horas, alioquin amittuntur fructus pro rata, ut ibidem in Bulla, quicquid dicat. Et ubi supra art. 6. prope fin. Navar. lib. 3. c. 13. num. 9. ver. 12. & in fine capit. var. resol. lib. 4. omne beneficium prærequisitum ordinem Ecclesiasticum, & collatio facta alicui non ordinato, est nulla, Boer. decr. 171. Quinto, requiritur ætas prout superioris, §. 1. vers. ad dignitates. nam ad beneficium simplex, vel Canonicatum, cui non est annexus ordo sacer, requiritur ætas 14. annorum inceptorum, Sac. Conc. Trid. sess. 23. c. 6. de refor. declarat Sac. Congr. 254.

Primum dubium, an clericus qui infra sex menses non recitat divinum officium, vel quia nescit, vel si scit, nolit, quia putat sibi licere induko Cone. Later. & Bulla Pii V. spatiis sex mensibus, faciat fructus suos, & peccet mortaliter: ad hoc dico. Primo quod si nescit recitare, excusat, & facit fructus suos, quia quidquid sit jure permittente, pœnam non meretur, cap. qui peccat. 23. q. 4. l. Gratianus C. de adulter. Secundo, quod etiam peccat mortaliter, & non facit fructus suos, si scit, & nolit recitare. Ratio est, quia tam Conc. quam Pius V. indulxit illius temporis spatium, ad hoc, ut possit edoceri divini officii celebrationem: nam intentio utriusque erat, ut ab initio officium celebraretur; vulgatum enim est illud, quod propter officium datur beneficium, c. si. de rescr. lib. 6. Sylvest. in ver. clericus, 4. num. 16. §. 23. nam spatum sex mensibus est potius indulgentia

ratione ignorantiae, quam relaxatio obligationis, iis qui sciunt. cap. lsi. 92. distinet. & hoc clare habetur ex Bulla Pii V. 138. qua incipit, Ex proximo, ubi dicit inter cetera, uem ille, qui primis sex mensibus officium non dixerit, nisi legitimum impedimentum ipsum excusaret, grave peccatum se intelligat admisso. ubi lumen Pontificis videtur innuere, quod non tenetur ad restitutionem fructuum, neque peccare mortaliter, sed graviter tantum, & Leonis X. Bulla 11. pag. pen. & Navar. cons. 19. de celebrat miss. ubi dicit, in primis sex mensibus si scit & non recitat, peccat graviter, sed non tenetur ad fructuum restitutionem, sed elapsis illis ad utrumque.

Secundum dubium est, an relinquens officium, non solum amittat fructus pro rata, ut dictum est, verum etiam peccet mortaliter, quibusdam visum est, solum amittere fructus, sed non peccare mortaliter: ratio eorum est, quia lex est pœnalis. Verum oppositum est tenendum: & ratio eorum convincit eosdem, quia lex pœnalis etiam obligat in conscientia, ut dicam in ver. Pragmatica, ad secundum, Navar. de Hor. Can. c. 5. n. 18. Hoc clare dicit Gemin. in c. cōmissa, §. illum, in 3. nobis. de elect. l. 6. ubi ait, quod faciens contra legem præcepti, peccat mortaliter, etiam dato, quod lex imponat aliam pœnam temporalem, & cit. c. tit. perpetuo, eod. tit. de elect. l. 6. at apertissimè in c. si. ver. querit hic Archi. de rescr. eod. lib. 6. & dicit hoc etiam sentire Archid. & est communis.

Tertium dubium est, à quo tempore incipiatur currere ista oblatio? Dico quod à

tem-

tempore collationis & non possessionis, si ex tunc incipient currere fructus beneficii; Nav. loc. cit. n. 29. c. 7. facit c. licet Can. de elect. l. 6. secus verò, si à die possessionis, per ea quæ dicam, inf. §. 6. ver. quo ad secundam partem.

Quartum dubium est: quid si habeat possessionem, sed non percipit fructus beneficii, an teneatur & videtur quod non, per ea quæ dicit gl. in c. sibi concessa, in ver. vacare, de prab. lib. 6. & gl. in c. commissa, in ver. pacificam, de elect. lib. 6. ubi videtur, quod non teneatur, c. licet Can. ille qui in continenti turbatur in possessione beneficii, & quod non vacant beneficia promoti, & consecrati in Episcopum, prout in c. cum in cunctis, §. cum verò de elect. si solùm habet possessionem Episcopatus, sed non percipit fructus: tamen oppositum est verias, patet primò per gl. in d. c. licet Can. in ver. annū, nam ex quo habuit pacificam possessionem, vel per se steterit, quin eam habuisset, tenetur dispositioni illius text. Secundò, quia habet titulum, & licet beneficium fuisse tenuissimum, tamen etiā obligaret, ut dixi superius, & Sylv. in ver. hora, n. 5. §. 2. ver. 2. ubi dicit, quod sibi imputare debet, ex quo se fecit ad illud intitulari, Tertiò accedit, quod dicit Nav. loc. cit. c. 7. n. 30. ubi dicit, quod si aliquis resignavit beneficium alii, retinendo sibi omnes fructus, & pensionarius contentus solo titulo, dat omnes fructus resignanti, etiam sibi nihil retinens, tenetur ad officium, etiam per rationem dicendam in 6. dubio, hic inferius.

Quartum dubium est, quid si non habeat possessionem, sed solùm percipit

fructus, an teneatur? & videtur quod non, per prædicta, ex quo non habet titulum; tamen oppositum est verius, c. sum secundum Apostolum, de prab. ubi habentur illa verba D. Pauli. *Qui altari servit* &c. ergo, qui vivit de altari, altari servire debet. Ideam à simili confirmat Gom. de expectat. n. 77. & Staph. loc. cit. fol. 34. à n. 12. & ratio est, quia si obligatur ille qui solum habet fumum, i. possessionem, quanto magis iste, qui habet carnem assatam, i. fructus?

Sextum dubium, quid de illo, qui habet beneficium sine ulla redditibus, an obligetur? videatur quod non, per ea quæ accumulat Gom. in q. 47. de ann. poss. & q. 53. de trien. tamen oppositum est verius, per dicta hic in 4. dubio, & patet. Primò, quia licet beneficium non habeat fructus in actu, habet tamen in potentia, quia est aptum eos habere pro tempore. Secundò, quod eis non percipiat fructus ex beneficio, tamen illud deserbit ad alia, & inter cætera, ut gaudeat privilegio fori, Conc. Trid. sess. 13. c. 6. dereform.

Septimum dubium est, quid de illo, qui habuit beneficium, & postea illud resignavit? Ad hoc respondetur negative, Navar. de Hor. Canon. c. 7. n. 19.

Octavum dubium est, quid de illo, qui habuit possessionem, nec percipit fructus sed litigat? est distinguendum cum gl. in c. commissa, in ver. pacificam. & Gom. & Staph. loc. cit. nam si nactus possessionem, statim turbatur in possessione, non tenetur. Ratio est, quia quæ in continenti fiunt, censentur inesse. c. officium de elect. lib. 6. l. lecta, ff. si cert. petatur,

H 2

Si

Si vero acceperit possessionem, & steterit aliquantulum per unum, vel duos menses, & postea turbatur, tunc tenetur, gl. ibi, & Lapis in cap. fraternitatis, de frig. & malef. tamen ego dicerem eum non teneri, quia habet sex menses indulti ad non recitandum divinum officium, & quia dubius est litis eventus, l. quid debetur, ff. de penit. & posset esse, quod beneficium etiam perderet, & ratio est, quia nihil percipit. Dices; quid si lata sententia omnes fructus, qui interim sunt collecti, & consummati, qui de jure pertinent ad illum qui sententiam pro se tulerit, & norat. gloss. in o. beneficium, in 3. notab. de regn. libro 6. tunc dico, quod si non recitavit divinum officium, quia nescivit, posset solum accipere fructus illorum sex mensium, quibus gaudebat in dulto, reliquos vero, vel fabricae Ecclesiae, vel pauperibus tenetur conferre, gloss. ibidem, verum si ipse clericus esset pauper, & satis expendisset in litibus, posset eos percipere, Navar. cap. 25. num. 122. urgent quas dicam in §. 7. in 2. dicto, quia fructus beneficiorum tunc pertinent ad Reverendam Cameram, quando non sunt per pacificam possessionem acquisita beneficia; sed hic supponitur illum assecutum fuisse possessionem, tamen Navar. in consil. 17. num. 13. de celebrat. miss. dicit teneri, quia sufficit, quod in casu visitoriae, poterit fructus habere, & addit, quod obligatio non currit a die presentationis, nominationis, electionis, vel collationis, nisi sequatur institutio, confirmatio, & pacifica possessio, nec tenetur promoyerri durante lite. Rebuff. de

non promov. intra an. numero 41. 42. 43 infra.

Nonum dubium est, an iste clericus teneatur restituere fructus perceptos ob non recitationem divini officii ante condemnationem, vel declarationem? & videtur quod non, per ea, quae dicit Covar. de spou. 2. p. 6. §. 8. n. 10. tertio, & dicam, in ver. privatio, §. 6. tamen oppositum est verius, quia tenetur in conscientia restituere, vel fabricae, vel pauperibus, ut sup. Nav. de Hor. Can. c. 9. c. 10. & c. 19. n. 41. Diaz. in pract. crim. Can. c. 49. & Sylv. ver. Cler. 4. n. 16. §. 27. & Con. loc. cit. cetera de divino off. vide in ver. Hor. Can.

Dico quartum principaliter, quod beneficium obligat ad promotionem Sacerdotii, sicut curatum spatio unius anni, c. licet Canon. de elect. lib. 6. & hoc etiam non percipit fructus, sed solum habet possessionem pacificam, gl. ibi in ver. annum, Rot. decis. 3. & addit. ibi, n. 3. de prab. in novis. & ista obligatio currit a die possessionis, non impetrationis, Tiraque. de utroque retract. tit. 1. §. 1. gloss. 10. n. 109. ista poena respicit forum interius, obligat in conscientia, Navar. c. 25. n. 18. & sic tenetur restituere fructus perceptos, licet non teneatur dimittere parochi Ecclesiam, nisi post latam sententiam. Navar. ibidem, Covar. loc. cit. & dicam in ver. privatio, §. 6. & qui sic pri vatus est, non poterit ea vice iteratò illud beneficium obtinere, per c. commissa, de elect. l. 6. Tiraq. loc. cit. §. 8. gl. 7. n. 16. Hoc tamē fallit. Primum omnibus modis quibus dixi obligatione ad divinū officiū Secundū fallit in parochiali Collegiata, per cap.

statutum, eod. tit. Et lib. gloss. in d. cap. li-
ter, in ver. parœcia. Ratio assignatur per
Innoc. in cap. de multa, in princ. de prab.
Tertio fallit cum dispensatione Episcopi
per quinque vel septem annos, ratione
studii, modò infra annum fiat Subdia-
conus, cap. cum ex eo, eod. tit. Et lib. Navar.
loc. citat. Quartò fallit, si parochius tali
morbì genere teneatur, & ut ad functionem
sui sacerdotii, ad res divinas per se
obeundas minimè idoneus esse videatur,
quia tunc durante prædicto morbi gene-
re, non teneret sacris ordinibus se initiari
facere, declar. sac. Congreg. 239. Quintò
fallit in legitimè impedito in quatuor
temporibus, in quibus non potuit pro-
moveri, Gemin., in dicto capi. cum ex eo,
ver. sed quid, de elect. lib. 6. Et sic datur
purgatio moræ, tex. in cap. commissa, eod.
tit. Et lib.

Primum dubium, an subjaceat huius
Constitutioni ille, qui assumitur ad ali-
quam Ecclesiam parœcialem, ubi sunt
plures sacerdotes, tamen cura animarum
residet penes ipsum, qui vulgo vocatur
Archipresbyter, vel Plebanus, & videtur
quod non, per d. cap. statutum, & gl. quia
sunt Ecclesiæ Collegiatæ, & faciunt ea
qua dicit Guid. Pap. decis. 258. quæ di-
cta sunt superius, §. i. num. 16, tamen op-
positum est tenendum, quia istæ Ecclesiæ
potius dicuntur receptivæ, quam colle-
giatæ, Concil. Trident. sess. 24. cap. 18. de
refor. Et istæ Ecclesiæ, & Plebaniæ anti-
quitus erant gubernatæ ab uno Sacer-
dote, qui parochus dicebatur. Postea
crescente populo Christiano, creverunt
& Sacerdotes, qui omnes simul reci-
piuntur ad illam Ecclesiam, tamen ani-

marum cura residet in persona unius, qui
Archipresbyter, sive Parochus, sive Ple-
banus nuncupatur, & habetur in capit. 2.
13. q. 1. Et c. uniones, 10. q. 3. Selva loc. cit. 1. p.
quest. 4. ferè per totum, glos. in c. licer can.
in ver. Parochialibus, de elect. lib. 6. Navar.
in cap. 1. in gl. num. 94. de pœnit. distinc. 6.
cum non ignores, Et capit. præcedente, de
prob. & quando dicitur collegium, vel
non, vide gloss. in cap. statutum, in ver.
collegiatas, de elect. libro 6. Sylvest. in ver.
Collegium, in initio. Innocen. & alii, in
cap. cum dilecta, de excess. prælat. & non
valet ista consequentia: in Ecclesia ali-
qua sunt multi Clerici, sive Presbyteri;
ergo est Collegiata. Staph. loc. cit. fol. 108.
num. 9. Et 10. sed requiritur quod ipsi sit
unus, ut caput, vel rector, alii ut membra,
ut canonici, & sic practicatur, & fit con-
cursus in vacatione, prout dicam in ver.
parochia, §. 2. Hostiens. in sum. tit. de offic.
Archipresbyter. num. 1.

Secundum dubium est, ubi non sunt
animæ, i. populus, sed fuerunt, vel est
unita alteri, & remansit beneficium sim-
plex: quoad primum, gl. in d. cap. dicit,
quod si non adest populus, non subjacet
dispositioni illius tex. sed si inciperet ha-
bere parochianos, ex tunc inciperent sub-
esse illi censuræ, Selva 3. par. qu. 42. col. 4.
ver. ego circa, Gomef. q. 2. col. 3. dicit li-
gari illa Constitutione, quando actu non
exerceat curam animarum, sufficit ut ex-
erceat habitu, Staph. loc. cit. concordat,
ut prima opinio valeat ad hoc, quod non
sit incompatibile, & ex consequenti non
subjaceat illi capitulo, ut sit necesse quod
in imputatione fiat mentio de cura, &
sic opinio gl. remaneret firma. Opposi-

tum vidi observari in practica : nam reperuntur multæ Ecclesiæ quæ antiquitus fuerunt Curatæ, & habuerunt populum, & nunc carent populo, & sunt dirutæ, & habent bonos redditus, & qui ad illas assumuntur, his non providetur per concilium, nec sublunt dispositioni, *capit. licet Canon.* & sic vidi observari Beneventi, & facit quæ notat *Affl. Etus in Const. Officio, notab. 4.* ubi probat, & multis textibus Canonicis & Canonistis, & quod qui haber, dicitur habere beneficium simplex, & quod tunc incipiet esse Curatus, quando incipiat habere populum. Quoad secundum, si unio facta est alteri parœciæ, adeò quod effecta sit velut beneficium simplex, dico ut suprà, quod desinat esse talis, quia cum uniatur alteri, incorporatur cum ea, & extinguitur, & efficitur unum corpus, *Gom. q. 25. in regul. Cancel. de ann. poss.* sed an ista unio parœcialium possit fieri, & quomodo, vide in ver. *unio.* vide *Bald. in marg. Innoc. in ver. Ecclesia, q. 8.* ubi sequitur opiniones glossæ ex mente Inn, & Abb. in c. de multa, de præben. vide *Gemini, in d. c. licet Canon, in versic. Et inde querit.* ubi disputat hanc materiam, sed in fin. videtur sentire cum Glossa, post longam disputationem hinc inde, quam videoas, succedente casu in practica, & ventilabili in controversia.

Dico quintò, quod beneficium obligat ad residentiam, de quo in ver. *privatio.* Et in ver. *residentia,* alias fructus interiorim percipiendi fiunt Reverendæ Cameræ Apostolicæ, prout dicam *inferius, §. 6.*

Ad Quintum, Dico primò, quod de ordine confrendi Ecclesiæ Curatas, seu

parochiales, vide in ver. *parochia, §. 2.* de aliis beneficiis providendis, sacer. Conc. quantum videte potui, nullam fecit mentionem, sed *seff. 2. 4. c. 12. §. neminem,* dicens: Neminem deinceps ad dignitatem, *Canoniciatum,* aut portionem recipiendum esse, nisi qui eo ordine sacro aut sit initatus, quem illa dignitas, præbenda; aut portio requirit, aut in tali ætate constitutus, ut infra tempus de jure statutum, initiati valeat. Providit etiam idoneitati, cum ad ordines promovendi prius debeant examinari, ut patet *seff. 23. c. 4. 5. 11. 12. 13. Et 14.* ut dictum est in ver. *ordo,* & ideo nullam de examine, quoad beneficiandos fecit mentionem, quia illud præmisit in ordinandis. Vel etiam potest dici, hoc reliquæ dispositioni juris communis, etiam quoad beneficiandum beneficiis simplicibus, ut in *Clem. unica,* Et ibi gl. in versic. *reputamus, de concess. præb.* ut sciat legere, canere, & construere, *Gom. de expedit. nn. 73.* & *Staph. loc. citat. fol. 36. num. 23.* ex mente Innoc. in c. *dilectus, de temp. ordin.* & Archid. in c. *nullus, eod. tit.* Et libro, dicit illiterarum esse inhabilem ad beneficia ecclesiastica. *Innoc. in cap. Lateranensi, in fine, de præb.* Et in c. quia diversitatem, in fine, de concess. præb. & sic dicit servare Curiam Romanam, & sic servatur hodie indifferenter; & Diaz in *Præctica Crim. Can. cap. 18.* ubi dicit se credere, ne Papæ esse obediendum, si præciperet, etiam ex certa scientia, ut provideatur aliqui de beneficio, qui esset illiteratus; & ratio est, quia est de jure divino, *Osee c. 4. Malachia c. 2. Selva 3. par. q. 8. num. 28. ver. 2. limitatur, Et 4. p. q. 7. n. 6. Et 7. ver. 28. dicit*

28. dicit in hoc non posse dispensare Episcopum, & Navar. c. 27. n. 205. not. 2. dicit quod raro, aut nunquam in hoc defec-
tu Papa dispensat, licet aliquando indi-
recte dispensando super etate necessaria
ad discendum, facit c. illiteratos, 36. distin.
& Gom. in c. 1. n. 113. ex mente Felin. in c.
si quando, colum pen. in versi, sed dices, de
rescriptis, dicit in hoc non posse Papam
dispensare, quia est de jure divino, &
quod defectus scientiae in beneficiato,
dicitur magis detestandus, quam homici-
dium, & Aristot. in 3. Ethicorum, dicit:
Omnis ignorans malus, & in hoc animad-
vertere locorum Ordinarii debent, ut
prius examinent eos, quibus volunt con-
ferre beneficia, etiam si sint simplicia, &
videatur gloss. & tex. in cap. si quis neque
sanctis, 1. q. 1. in versis. amore, cap. nemo, do-
simon. & Selva 3. par. queſt. quinta, num. 1.
& 2. & per totum. ubi concludit, hoc esse
arbitrarium, juxta qualitatem loci, & of-
ficii sui, & Boer. decis. 171. n. 10. ex mente
Abbat. in c. fi. in fine, de prescript. ubi dicit
quemlibet presumi idoneum, etiam ad
beneficia obtinenda, modò sit Clericus,
c. 1. de instit. c. ex litteris, de transact. & Bald
in marg. Innoc. in versi. presumitur, ex
mente Abb. inc. dudum, de probat.

Dico secundò, examinato, & reperto
idoneo beneficiando, expediuntur Bul-
lae in forma, quæ an sint necessariae, tam
in collatione facta ab Ordinario, quam
a summo Pontifice, dicam in ver. Bullæ.

Dico tertio, expeditis Bullis capitur
possessio, vel per se, vel per suum procu-
rаторem, & sic tria possunt concurrere
in provisione alicujus beneficij. Primum
collatio, & hæc potest fieri etiam absen-

ti, cap. si tibi absenti, de prab. lib. 6. Secun-
dum, investitura, quæ fit per annuli, vel
pilei, vel bireti impositionem. Tertium,
receptio possessionis, Covat. lib. 3. c. 16.
variar. resol. per totum, & maximè in sexto,
& decimo num. gl. in cap. 2. in ver. signum,
de consuetud. gl. in c. ex ore, in ver. annulo,
& in versis mandatum, de his que sunt à
mar. par. c. gloss. in 2. notab. in c. cum qui,
de pre. lib. 6. ex quib. colligitur, necessa-
riam esse corporalem, seu realem posses-
sionem in beneficio: quia non sufficit
collatio, Canonicus titulus, Investitura,
etiam cum administratione, sed est ne-
cessaria corporalis possessio ad agen-
dum, Covat. lib. 3. loc. cit. n. 6. in fine, & n.
10. in princ. gl. in c. pro illorum, & ver. in-
vestitu, de prab.

Dico quartò, quod requiritur etiam,
ut provisus de beneficio Ecclesiastico,
teneatur facete fidei professionem, prout
dicā in ver. fidei professio, Conc. Trid. sess.
25. o. 2. de refor. & Bulla Pii IV. quæ incipit,
in junctum sub datum Roma anno 564. adia-
bus Novembrib. Pontif. sui anno quinto. sed
distinguentur. Primò, quia provisus
de beneficio curato, tenentur à die ade-
ptæ possessionis infra duos mēses in ma-
nib. Ordinarii orthodoxæ fidei publicā
facere possessionem, & spondeant & ju-
rent prout in Bulla. Secundò, provisi de
Canonicatib. & dignitatibus in Ecclesiis
Cathedralibus bis ad fidei possessionem
tenentur, Primò in manibus Ordinarii.
Secundò, in capitulo, in quo capitulo,
Canonicatus, seu præbendæ possessio
suffragetur; Conc. Trid. sess. 24. c. 12. §.
provisi etiā. Hic autē dubitatur cui Conc.
nullam mentionem fecerit de provisio in
colleg.

collegiatis, vel de beneficiis simplicibus; sed responderetur, super hoc dispositisse in *eff. 25. cap. 2. de refor.* ubi dicit: *Cateri vero omnes, sive in presenti, sive in futurum beneficia Ecclesiastica habituri, & qui in Synodo dicecensana conveniri debent, faciente fidei professionem: & clarum est, quod appellatione beneficiorum Ecclesiasticorum veniant omnia beneficia, etiam Collegiatarum Ecclesiarum, etiam simplicia, cap. tuanobis, de verborum signific. claram est etiam omnes beneficiatos teneri interesse Diccesano Concil. prout in c. 2., *eff. 24. de refor.* Et ex decreto Congregationis hodie Episcopum non posse dispensare propriet studia; Ergo omnes beneficiati tenentur ad hoc.*

Dico quinto, provisi de parochiali Ecclesia per summum Pontificem, non solum ad haec dicta tenentur, sed etiam ad juratoriam fidejussionem, de residen- do, prout disponit Pius IV. in *Bulla sua 87. fol. 783.* & aliqui dubitant quod ad hanc tenentur etiam provisi per Ordinatum, sed hoc, vide *in ver. parochia, §. 8.*

Primum dubium, an locorum Ordinarii possint capere à beneficiatis vel totos fructus beneficii primi anni, vel medios, prout in quibusdam locis fortassis fieri audivi, responderetur, quod sac. Conc. Trident. *eff. 24. capit. 14.* respondet negativè, nili ea, que prius convertebantur in usus pios, *Selva 3. parte, quast. 20. nu. 2.* Dicit quis, quid si illa prius convertebantur in usum proprium Canonico- rum, vel Episcopi, & modò quia ita non licet, vellet Episcopus, vel Canonicus il- lud, vel quid simile, in usus pios, & non amplius in proprios conferre, an hoc li-

ceat? & videtur quod sic: quia Conc. videtur concedere, ut possint accipi, mo- dò convertantur in usus pios; ad hoc re- spondet ex *Nav. cap. 23. num. 101. prope finem*, ubi dicit hoc non licere, per c. ex multis, i. q. 3. & Gom. in q. 12. col. pen. ver. *Etsa que, de trien. poss. nec Episcopi pos- sunt eos fructus sibi attribuere, prout. Sac. Congreg. censuit, num. 4. 69.* Dicit quis, nonne dulciaria, vel quid simile possint accipere Canonici, vel Episcopus pro ista missione in possessionem? Sac. Congreg. respondit negativè, declarat. 295. Hinc etiam colligitur detestandam esse consuetudinem, sive potius corru- ptelam, ut quisquam presbyter, qui volet admitti ad mensam communem, vel re- cipi in Ecclesia receptiva, ut solvat quid, per praedicta; sed vide *Rebuff. tit. dere- qui. ad bon. col. & vol. hab. benef. num. 8. & infrā*, ubi habes, an & quando Episco- pus possit recipere fructus beneficii pro collatione.

Secundum dubium est, an Episcopus possit conferre beneficia sub conditione, si vacat: ut si Ordinarius habens veri- similem notitiam de morte Sempronii, dicat Titio; Confero tibi beneficium Sempronii, si vacat? Respondetur affir- mativè, relictis disputationibus, ita Gom. q. 1. de verb. notat. gl. in c. 2. de elect. lib. 6. Lapus alleg. 6. Selva 3. p. q. 46. & q. 20. num. 3. in fin. Covar. lib. 3. capit. 16. n. 1. var. resol. Joan. Nico. Gimonteus, de grat. expectat. fol. 380. & infrā, ubi etiam addit hanc provisionem, seu collationem fa- ctam, si vacat, inducere obligationem ipsi permittenti, tex. in c. accedens, de prabend.

Tertium

Tertiū dubium est, an collatio beneficij facta excommunicato, teneat? Respondet affirmativè, relictis ambagibus, & hoc quoad consensum, non quoad jus acquisitum, quia nunquam acquirit illius jus, per hanc acceptationem, donec absolvatur, decis. Rotæ de concess. præben. in noviss. Et decis. 33. in antiquis. Et decis. 195. in novis. Covarr. loco citato, num. 4. in fine, Gom. de expectat. num. 60. Selva 3. p. 9. 4. per totum. Et num. 23. peculiariter, Staph. fol. 178. nu. 22. Covarr. in cap. Almamater 1. p. §. 7. per totum, sed ex professo, num. 4. ver. 12. & ex hoc etiam concludit, quod presentatio facta à patrono laico excommunicato tenet, si sequatur institutio: licet Covarr. loc. citat. n. 9. ver. 12. idem censeat in laico excommunicato, etiam sicut in clero, & hæc omnia procedunt in excommunicato, prout in Bulla Martini V. Navarr. capit. 27. num. 31. Sot. 4. sentent. dist. 1. quæst. 5. art. 6. vide in ver. excommunicatio. Staph. de lut. grat. fol. 149. num. 8. licet ibidem num. 9. dicat oppositum, illud potest intelligi quoad jus acquisitum, non quoad acceptationē: nam excommunicatus potest omne quid facti, licet non juris, Gom. loc. cit. sed acceptatio est quid facti, sicut & collatio beneficij, & sunt actus extra iudiciales, Gom. in qu. 18. de infirm. refig. col. 3. Boer. dec. 119. num. 1.

Quartum dubium est, quia satis vulgatum est illud cap. si tibi absenti. de prab. libro 6. ubi dicitur, quod potest Ordinarius conferre beneficia alicui absenti, & interim non alteri, donec ille qui promisit, disseaserit, & licet lapsus sit terminus datus ad consentiendum, si tamen

res est integra, potest etiam acceptare, Franc. ibi, & Covarr. loc. cit. Abb. in e. accedens, col. 1. de prab. hinc oritur dubium, & fuit in facto: Vacavit quædam Ecclesia parochialis, facto examine per concursum, est magis idoneus electus ab Ordinario, sed quia non ad Ordinarium, sed ad Illustri. Cardinalem pertinebat collatio per indultum Sedis Apostolicæ, ille sic electus adiit ipsum Illustriss. Cardinalem pro collatione cum approbatione Ordinarii more solito, Cardinalis ille remisit electura ad Archiepiscopum cum litteris, quibus collationem illius parochiæ committebat illi Ordinario, quia acceptis literis, dixit illi electo: Vade, & revertere, quia faciam tibi expediri Bullas; ille interim moritur, dubitatur per cuius obitum vacabat illa Ecclesia parochialis, quod quibusdam videbatur, quod non per mortem istius, quia nondum ei erat collatum beneficium: ego autem relictis disputationibus, dixi, & dico, quod vacabat per obitum illius, quia jam ei erat acquisitum jus ad rem, per illam electionem factam in examine, & per dictum illius Archiepiscopi, Concil. Trid. sess. 24. capitulo 18. §. peracto deinde, & per literas missas ab illo Cardinali ad Reverendiss. Archiepiscopum, quibus committebat collationem illius electi, hoc clarè habetur ex Gom. in 4. parte, de non tollend. iur. quæsto, ver. 1. Et 5. ubi explicat quot modis acquiratur jus ad rem, & dicam, in ver. ius, & ita fuit conclusum, & sic Illustriss. ille Cardinalis fecit Bullas alteri, cui per obitum illius fuit provisum, facit quod dicit Boer. decis. 24. nn. 9. Et c. institutionis, 25.

quæst. 2. Hoc tamen fallit in provisione beneficij vacantis. Abb. in c. nulla, n. 2. de soncess. prab.

Quintum dubium est, an collatio beneficij possit fieri irregulari. Circa hunc articulum quoad homicidam, dicam *in ver. privatio*, §. 1. & pro nunc dicitur, quod collatio facta irregulari, ex homicidio voluntario, est nulla, Concil. Trid. sess. 14. c. 7. *deref. sed an sit idem de* mutilatore, sive obtruncante aliquod membrum, videtur quod sic: quia ea dem irregularitas contrahitur, Clem. 11. nica, *de homic.* Navar. c. 27. num. 206. notab. 2. & n. 224. notab. 9. Sot. lib. 5. q. 2. art. 1. *juxta medium, de iust. & iure.* Panor. in c. Clerici, n. 3. ne cler. vel monach. & c. Diaz, in *præt. crim. Can. c. 92.* sed de hoc, & quoad alias species irregularitatis, vide *in ver. irregularitas.*

Sextum dubium, an prælatus possit, vel debeat conferre beneficia alicui clero extraneo sine literis commendatioris proprii Episcopi? de hoc vide Panor. in c. *fraternitati, n., de cler. non resid.*

Ad sextum. Quoad primam est dubium; & singulis diebus practicable, & maximè hodie, per concordiam factam cum Sede Apostolica super spoliis, dubium est, inquam, moritur Clericus beneficiatus in mense Maii, vel in medio anno, in quo jam lucratus est mediatem, vel majorem partem fructuum beneficij, sed quia nondum erant maturi, nihil eorum accepit, petitur, an pertineant ad hæredem pro rata, vel ad successorem illius beneficij? respondetur, hunc articulum tangi à Gimonte de *grat. expet. c. 1.* num. 24. Covar. in c. cum

officiis, num. 1. & 2. *de restam. gloss. in c. fin. in ver. obitus, de pecul. cler. & Gom.* qu. 1. in ult. de trien. poss. & in summa duas referunt opiniones, quarū prima est, quæ dicit inter beneficiatum defunctū & Ecclesiam fieri divisionē pro rata, & parte anni, pro qua subiit onus in Ecclesia: sicut fructuum dotis inter maritum & hæredes mulieris sit divisio pro ea parte anni in qua maritus subiit onera matrimoniī, l. *divortio ff. solut. matr.* Secunda opinio dicit beneficiatum fructus Ecclesiaz facere suos, statim ex quo sunt à solo separati, à quounque, & cuiuscunque nomine fiat, ad instar bonæ fidei possessoris, & usufructuarii, licet, nondum sint in horreis reconditi, quia beneficiatus æquiparatur usufructuario, Gui. Pap. q. 110. in l. *quid sit,* §. *qui in alieno ff. de usufruct. l. si usufructarius, ff. quibus modis usufruet.* & ratio est, quia Clericus est usuarius in morte, & usufructarius in vita, Affl. decisiō 168. num. 2. sed usufructarius tunc solum facit fructus suos, cum sint maturi & collecti, & à solo separati, quamvis nondum domi reconditi sint, §. *is vero instit. de rerū divisi.* facit quod notat Nov. de *jure protim.* §. secundus, num. 202. & infra, ubi dicit, quod fructus pendent, inter immobilia reputantur, & sunt partes fundi; ergo non competunt nisi dum sint à solo separati, Vinc. de Franch. decisiō 168. & decisiō 96. ubi multa habentur de fructibus immaturis collectis in fraudem successorum, & Tyraquel. de retract. *convent.* §. 4. *gloss. 5.* num. 3. & Vinc. Franch. decisiō 19. num. 1. ubi dicit, quod si vasallus moritur post Kalendas

das Martias , omnes fructus illius anni pertinenter ad hæredes ipsius, non ad dominum; secus verò , si antè , vide Isr. in rubr. hic finitur lex, &c. §. iis consequenter, num. 19. gloss. in capitulo si propriet , in vers. primi anni, de rescript. lib. 6. Ad hoc accedit Bulla Julii III. quæ est 9. fol. 504. quæ vult, omnes fructus beneficiorū inexactos , ad successores in beneficiis spectare ; & hoc est bene considerandum: nam accidit singulis horis , & momentis , & maximè hodie, per dictam concordiam ipsorum, ob quam successores prætendere possunt omnes fructus remanentes in beneficio per mortem beneficiati ; ego autem censerem cum prima opinione, & illam vidi practicari: nam hæredes presbyteri demortui accipient fructus pro rata temporis servitorum , hoc clare tenet Covar. lib. 1. cap. 15. num. 12. var. resol. & idem censet in renunciante : sed hodie sunt Reverendæ Cameræ Apostolicæ omnes fructus qui in vita non fuerint exacti: & sic vidi servari. Ratio est , quia bona debita, licet non dum soluta & quaren- da beneficatio , post mortem censem- tur spolia. Navar. tract. de spol. §. 1. num. 3.

Quoad secundam partem, regulajuris est, omnes fructus beneficiorum ob- venientes tempore vacationis, pertine- re ad successores. c. quia saepe , de elect. l. 6. c. si. de offic. ord. eod. lib. Clem. Statuto , de elect. c. quandoquidem, 75. dist. &c. illud quod, 12. q. 2. Boer. decis. 20. Navar. inc. non licet , 12. q. 2. & in Manuali , c. 27. n. 69. in fine, Gimont. loc. cit. nu. 22. Julius III. Bull. nona, quæ incipit: Cùm sicut; dis- ponit beneficiorum fructus tempore

obitus beneficiatorum inexactos , ad successores in beneficiis spectare: tamen hodie secus est: nam Gregor. III. Bulla sua 72. fol. 1034. & Sixtus V. Bulla sua fol. 1367. dicunt omnes fructus, redditus, & quæcunque pretiosa decedentium, Ecclesiarum, & beneficiorum prædi- storum, usque ad diem præfectionis, & provisionis, seu commendæ ad Reve- rendam Cameram Apostolicam perti- nere. & de beneficiorum Papæ fructi- bus antea idem Pius V. Bulla sua 53. fol. 1008. Pius IV. Bulla 36. fol. 700. in re- gno Neapolitano jam fecerat reservatio- nes dictæ Cameræ à die vacationis quo- usque de manu Nuncii Apostolici cape- retur possessio , & hoc non solum tem- pore vacationis per obitum , sed si fue- rint beneficia malè unita alicui loco, prout pura Seminario, vel malè collata, quia tunc censentur vacante , & hoc ac- cedit in facto Beneventi, prout dicam in ver. unio , §. 9. Navar. tract. de spol. §. 6. num. 7. & cons. 2. de spol.

Ad septimum. Mallem esse discipu- lis, quām magister, alios audire , quām quicquam loqui, & de pluralitate bene- ficiarum satis superque dictum est à san- & tis Patribus & Doctoribus variis in lo- cis, & profecto saxeum pectus mone- rent verba Diaz in Præt. crim. Can. cap. 42. tamen in hac practicabilia magis at- tingam per conclusiones , quas per ex- tensum reperies apud Doctores alios, quos ego citabo.

Sit prima conclusio ; per sac. Concil. Trid. sess. 14. c. 17. de refor. unum tantum beneficium in posterū singulis confe- tur, qualiscunq; sit ille: quod quidē si ad

I 2 vitam

tam ejus cui confertur, honeste sustentandam non sufficiat, liceat nihilominus aliud simplex sufficiens, dummodo utrumque personalem residentiam non requirat, eidem conferre, capite 25. num. 125.

Secunda conclusio, quia Concilium loquens de secundo beneficio, mentionem fecit de sufficientia, videtur posse tolerari pluralitas beneficiorum propter tenuitatem ipsorum, prout in c. eam te, de etate & qualit. & ibi gloss. in ver. tenues. & Navar. loc. cit. dicit Concilium tacite approbat d. etiam glossam, & ideo solet dici, quod d. obtinetis tria insufficientia, non dicitur sufficienter beneficiatus, Decis. Rotae 455. que incipit. si Legatus, in novis Staph. loc. cit. fol. 23. num. 6. & 7. Gom. de expectat. num. 62. & hoc comprobatur ex declarat fac. Congreg. nse. 25. in meis ubi dicitur habens beneficium simplex sufficiens ad ejus dictum, si adipiscat pacificam possessionem parochialis Ecclesiae sibi legitime collata, vacat beneficium simplex. ex quo infert, quod si non erat sufficiens, vacat.

Tertia conclusio, hinc etiam sit, sac. Concil. non prohibere, ut quis in eadem Ecclesia possit habere Canonicatum cum praebenda & dignitate, & simplex beneficium, Car. in Concil. 3. quon incipit: Domina. Staph. de lit. grat. fol. 13. n. 5. Ratio est; quia Canonicatus cum praebenda & dignitate habentur loco unius. Staph. loc. cit. fol. 12. num. 2.

Quarta conclusio, hoc intellige, quando simplex beneficium vel ille Canonicus non esset per se sufficiens, quia iura abhorrent pluralitatem beneficio-

tum, etiam simplicium, dum unum sit sufficientis, in eadem Ecclesia gl. in o. diss. dum, il 2. in ver. retinere, de elect. c. sanctorum 70. d. gl. in c. cum adeo, in ver. si dignus, de rescripto.

Quinta conclusio, quod per illa verba Concilii, dummodo utrumque personale residentiam non requirat, intelligi debet, sive requirant residentiam de jure communis, de consuetudine vel statuto, Staph. loc. cit. fol. 73. num. 8. Gom. de expectat. num. 45. Rebuff. ut. de disp. ratio. at. ver. incompat. nu. 5. & 8. Gemin. in c. gratia, ver. & istud ultimum, de rescripto. lib. 6. ubi disputat de residentia beneficiorum, & de eorum compatibilitate, vel incompatibilitate, sufficientia, vel non sufficientia, conformitate, vel non conformitate, quod nota pro praxi quotidiana, & mihi saepe accidit in consulendo.

Sexta conclusio, hodie per hoc dictum Concilii cessat illud dictum commune Doctorum in c. literas, de concess. prab. & ibi gl. in ver. vacare, Selva 3. p. 9. 39 Rebuff. loc. cit. quia quis potest habere duo beneficia conformia sub eodem te-
to, modis sint simplicia, & non requirentia personalem residentiam, & sufficientia, & sic possunt habere locum, Gloss. in c. i. 21. q. 1. in ver. necessitatem, gl. in c. sanctorum, 70. d. in fi. gl. in c. gratia, in ver. de jure, de rescriptis, l. 6. & gl. in c. de multa, in fi. de prab. Staph. Gō. Selv. loc. cit. n. 17. Dico posse habere locū, juxta dicta & normam fac. Concil. secus verò non, quia omnes d. gl. se fundant in tenuitate, paupertate, vel necessitate beneficiorum. Dicit quis, adest declaratio fac. Cong. n. 107.

n. 107. ubi dicit hæc verba: *Plura beneficia non possunt obtineri, licet sint simplicia, si dispensatione Papæ. ad hoc responderetur, illud intelligi in terminis sac. Con quando unum esset sufficiens, prout eadem sac. Cong. censuit, superius decl. 70.* ibi relata, & potest quis habere plura beneficia simplicia, personalem residentiam non requirentia, usque ad competentem tametsi sustentationem, *Nav. consil. 10. n. 1. de prabend.*

Septima conclusio : Episcopus non potest dispensare, ut quis habeat duo beneficia simplicia, quorum alterum sit sufficiens, nec, si non sunt sufficientia; & requirunt residentiam personalem prout supra. Ratio est : quia Episcopus non potest dispensare supra Constitutionem conciliarem, *Clem. Ne Romani, de elect.* Doct. in c. 1. de bigam. lib. 6. & sic cœfiant quæ dicit Staph. loc. cit. f. 73. n. 8. & habent locum quæ dicit *ibidem*, n. 9. imo nec legati à latete Cardinales dispensant super vel contra conciliares Constitutiones. *Gem. in c. deliberatione. §. prohibemus, notab. 3. de officio. leg. lib. 6. p. text.* & *ibidem gl. in c. dilectus, in ver. non obstante, de filius presbyt.*

Octava conclusio, quænam dicantur beneficia simplicia sufficientia, ad sustentandā vitam, hoc opus, hic labor est, quia Juvenalis ait : *Crescit amor nummi, quantum ipsa pecunia crescit.* & Ovidius, quod plus sunt pore, plus stiuntur aquæ. & Horatius, *Nemo sua sorte contentus.* & D. Hier. in cap. Diaconi 93. d. & in cap. 1. 4. 4. distin. & Diaz. loc. cit. Selva & Gloss. in c. dudum, il secundo, de elec. tamen dicitur primum ad evitandum peccatum mortale

simpli clero sufficere tale beneficium, quod non sufficit nobili, & literato, cap. de multa in fine, de prabend. gl. in c. cum adiō, de rescrip. in ver. sufficientem, & in ver. si dignus. Staph. loc. cit. fol. 10. num. 2. gloss. in c. Cler. 21. q. 1. Staph. loc. cit. fol. 45. num. 4. Gom. de expect. num 107. Navar. c. 25. num. 125. num. 128. & ad sciendum sufficientiam beneficiorum, Gunon. de expect. cap. 5. num. 25. usque ad 27. dicit beneficium dici insufficiens, si non ascendet ad summam 200. florinorum, anno, & hoc colligitur ex §. quod si quis, tit. de collat. in prag. sanctorum, quæ summa est 200. ducatorum de Camera ; sed circa hoc cum non possit dari certa regula, quisque formet conscientiam suam, & si haber plus quam ei sufficiat, sciat se esse in peccato mortali, prout gl. cit. in c. dudum. & Doctor. citati, vide Host. en. in sum. tuulo de rescrip. n. 25. & in titul. de prabend. §. cuius conferenda, num. 3. Caput aqu. decif. 95. ubi dicit, quod beneficium valoris 25. ducatorum computatis distributionibus non dicitur sufficiens, & sac. Congreg. declar. 250. censuit, quod habens Canoniciatum & duo simplicia beneficia, quorum omnium annui redditus secundum communem aestimationem non ascendunt ad summam 12. ducatorum non prohibetur à Concilio Tridentino, quin ea omnia retinere possit: facit etiam quod notat Gem. in cap. fin. vers. si vero, prope finem, cap. de officio. leg. lib. 6. ubi de sufficientia & insufficientia beneficiorum per bellè tractat ex Lapo: hinc oritur dubium, si quis habeat duo, vel tria beneficia requirentia Missarum celebrationem, & sunt insuf-

B E N E F I C I A.

70

ficientia, prout sunt quædam Altaria seu Capellaniæ, an requirant personalem residentiam, & ideo non possint simul obtineri, cùm sit contra formam Concilii? & videtur quòd istæ Capellaniæ, quæ requirunt Missarum celebrationem, & quæ dantur in titulum, & sunt beneficia servitoria, prout suprà, requirunt residentiam, & quòd debeant beneficiati per se ipsos missas celebrare. Ratio est, quia eligitur industria personæ, cap. is cui, de offic. deleg. libro 6. Et capitulo ei cui, de præbend. eod. libro capitulo fin. §. certiè, de offic. deleg. extra. Gom. tract. de man. de provid. numero 116. Maran. in 4. part. distinct. 5. num. 69. Gom. in capitulo statutum, numero 64. de rescript. lib. 6. capitulo, ei cui, de præbend. libro 6. Et ut Staph. dicit, loc. cit. fol. 17. Et 18. numero 6. Et 7. infra, Canonicus non potest simul cum Canoniciatu habere beneficium servitorium, sed hujusmodi Capellaniæ sunt tales; ergo, &c. Ad hoc respondetur per conclusiones, & sit prima conclusio ista; beneficia requirentia Missarum celebrationem, non requirunt residentiam personalem, prout dictum est suprà de beneficiis simplicibus. Primiò patet per ea, quæ dicit Staph. fol. 74. numero 1. Et 2. ubi dicit ex mente Card. in Concilio citato, quòd potest quis habere Canoniciatum cum Capellania, quia non sunt incompatibilia de jure in eadem Ecclesia: sed non potest habere beneficium servitorium, idem fol. 18. numero 6. Et infra. Ratio diversitatis est, quia Capellaniæ solum habent onus celebrandi Missas, & sic non detrahunt à servitio Canoniciatus, sed be-

neficium servitiorum, sic quia habet plus oneris quam Capellaniæ, prout patet suprà, §. 1. ver. 3. Secunda conclusio; hodie dictæ Capellaniæ per consuetudinem non solum non requirunt personalem residentiam; sed potest beneficiatus Capellanus in eis per alium deservire, & sic non tenetur personaliter residere; Lapis allegat. 39. que incipit: Verum absque dispensatione, ex Inn. in cap. ex tunc, ver. item oportet, de cler. nos resid. Selva 4. p. q. 2. num. 9. versic. postremo, variar. resol. Et numero 3. Conclus. 1. circa fin. Abb. in c. quia nonnulli, numero 7. de cler. non resid. Tabien. in ver. beneficium, 3. §. 20. Armil. ver. Beneficium num. 83. idem sacra Congreg. censuit in meis, numero 143. in hac verba: *O*btinens beneficium, quod sit simplex, & sine cura animarum, & extra Ecclesiam Collegiatam, nec personalem residentiam ob aliam causam requirens, non tenetur in eore residere, sed ad inserviendum illi per alium, qui probatus sit ab Ordinario; ex qua declaratione, & etiam ex mente Concilii, & Congreg. potest habere quis Capellaniam talem, etiam extra Ecclesiam, in qua habet Canoniciatum, per eandem rationem. Probatur ultimò ex deductione ad impossibile, quia si quis haberet duas, vel tres Capellaniæ requirentes Missarum celebrationem in diversis diocesisibus, esset impossibile posse eum personaliter ibi celebrare; ergo potest per alium, Abb. in c. extirpanda, §. qui verò num. 3. de prab. & idem censuit fac. Congreg. in meis, numer. 201. Inno. in c. Clericus, n. 2. de cler. non resid. Tertia conclusio fallit, quādo

do dicta Capellania fuisset fundata ab aliquo cum hac conditione, ut qui eam voluerit obtinere, per se dictas Missas celebre debeat, vel quod sit in tali aetate, vel Sacerdos, Rebuff. pract. benef. in 3. par. for. sign. super clausula, nec non juris patronat. n. 44. nisi ad hoc accesserit voluntas patroni, ut non sit presbyter, ibidem h. 46. idem si per statutum, vel consuetudinem requireret personalem residentiam, Staph. fol. 73. num. 8. c. ei cui, de prab. lib. 6. fol. 183. n. 2. hoc tamen fallit, nisi adhuc clausula, non obstantiarum, quia tunc per illam cessat statutum, modò sit aetatis legitimæ, etiamsi non sit presbyter, decif. Rotæ 3. in noviss. Capitaqu. decif. 127. numero 2. par. 1. Quarta conclusio: in Capellania requirente Missarum celebrationem simpliciter potest beneficiari etiam Clericus, qui non sit actu Sacerdos, cum possit per alium deservire, Selva, Tab. & Armil. loc. cit. fallit, quando, vel ex fundatione, vel statuto, vel consuetudine requiritur, quod sit actu sacerdos, Doctor. locis cit. Rebuff. in tit. de requis. ad collationem bonam, numero 35. Quinta conclusio, quid si fundator vel statutum, vel consuetudo dieat, sit Capellanus vel sacerdos, an requiratur quod sit actu sacerdos, vel sufficiat, quod sit clericus; & primò videtur quod sufficit, quod sit clericus, per c. inter ceteras, & ibi gl. in 2. notab. ubi facit regulam, quod in disjunctivis, vel alternativis sufficit probare unum, vel alterum, & sic illud adimplere, facit gl. in c. ex parte, il. 1. in versi. & perpetuo, de rescrip. Staph. loc. cit. fol. 22. n. 5. Decif. Rot. 7. de rescrip. in noviss. ex alia parte videtur requiri, quod sit actu Sa-

cerdos, per d.c. ei cui, & dictio sive, seu, vel, non semper dicunt disjunctionem, sed aliquando augmentum, & paritatem, prout in l. si quisita, ff. de aur. & arg. leg. & hoc pro singulari commendat Cepolla in singulari 56. incipiente, Leggo Digestum, ubi dicit, quod si testator legat Digestum, sive Codicem, quod utrumque debetur, ita ponderat illum tex. Romanus in conc. 363. col. 2. Alex. in conf. 193. lib. 2. col. 2. & aliquando dicta dictio ponitur declarative, prout in 6. nulli, de reb. Eccl. non alien. & Gom. in c. statutum. n. 21. usque ad 25. de rescrip. lib. 6. & aliquando disjunctiva resolvitur in copulativa, Bar. in l. penult. de verb. signif. Boer. decif. 214. n. 4. vide Cov. lib. 2. c. 5. n. 10. variar. resol. & pro secundo dicto sunt sententiarum in simili casu in Archiepiscopali Curia Compzana, & ultra praedicta addebatur causa favorabilis favore Ecclesiae, & animarum, quia melius & tutius est Capellis hujusmodi deservire per Sacerdotes, quam per simplices Clericos. Nec urget regula, *Qui per alium*, quia illa est fictio juris. Sexta conclusio; potest quis habere Canonicum cum prabenda, & dignitate, quando sunt omnia ista tria annexa, & insufficientia, & alium Canonicatum insufficientem non requirentem personalem, ut quia est in Ecclesia diruta, sic etiam parochiale dirutam pari modo, prout in Cathedralib. vel collegiatis, & parochiis translatis, vel unitis, vel per parentiam populorum dirutis, vel quia non possunt reparari propter tenuitatem fructuum, glos. in c. licei Canon, in ver. parochialis, de elect. lib. 6. & Conc. Trid. sess. 20.

sess. 20. c. 7. de refor. & sic potest quis hodie habere unum beneficium Curatum, vel requitens personalem residentiam, non sufficiens, & aliud simplex sufficiens, vel non sufficiens, modò hæc duo simul faciant unum sufficiens. Ratio est, quia concurrunt requisita à sac. Conc. quòd est sufficiens, vel non sufficiens, & non requirit personalem residentiam, Gom. *de expect. n. 44.* Staph. loc. cit. fol. 6. n. 4. & 5. & *infra.* Jo. And. in c. literas, *de concess. prab.* Panor. inc. iam dudum, eo. tit. Septima conclusio, per hæc non potest quis hodie, nec anteà habere Canonicatum simul cum Ecclesia parochiali, nisi sint annexæ illi præbendæ vel Canonicatui, per eandem rationem, Conc. Trid. *sess. 22. c. 3. de refor.* & dicam in ver. distributiones quotidianæ, §. 3. Ratio est, quia parochia requirit personalem residentiam, per jura communia, & vulgata, cap. licet Canon. c. commissa, c. cùm ex eo, *de elect.* l. 6. Conc. Trid. *sess. 23. c. 1. §. eadem omnino. de refor.* Similiter Canonicatus requirit personalem residentiam, Clem. si. *de prab.* Francis in c. cum Ecclesia, in gl. 3. in fi. *de prab.* lib. 6. Pius V. Bulla 64. fol. 121. & ex iis patet responsio ad quælitum, quicquid dicat Rebuff. tit. *de dispensat. rat. etat. n. 8.* & Conc. Trid. *sess. 24. cap. 12. §. præterea, de refor.* Navar. *conf. 12. de cler. non resid.* ubi habetur; Canonicatum requirent residentiam. Octava conclusio, dignitas Archidiaconatus est incompatibilis cum beneficio curato. Barbat. conc. 58. col. pen. ver. capio nunc ultimam, in 1. vol. Boer. *decif. 296. num. 14.* & idem censem de personatibus & aliis dignitatibus, idem

ibidem n. 10. Hoc intellige, quando illud beneficium curatum non esset annexum dignitati, personati, vel officio, quia si esset annexum, posset illud beneficium curatum simul cum dicta dignitate, personatu & officio retineri, per dicta superius conclusione 7. & Gemin. in cap. 1. vers. si quaritur, an posse, de consuet. lib. 6. ubi dicit, quando potest quis habere præbendam, & Ecclesiæ parochiale annexam, per c. *Super eo, de prab.* Nona conclusio; Episcopus poterat de jure antiquo dispensare, ut quis haberet plura beneficia simplicia. Rebuff. tit. *de dispensat. ad plur. benef. n. 29.* & *infra;* sed hodie non esset opus ista dispensatione, cùm Conc. loco cit. permittat pluralitatem beneficiorum simplicium insufficientium, ultrà potest Episcopus dispensare, quia est constitutio Conciliaris. Decima conclusio, nec potest quis habere parochiale in commendam, & aliud beneficium in titulum, vel econtra, Caput aqua. *decif. 145. p. 1.*

Ad Octavum. Quibus conferre debantur? Respondeatur per paucis (sed habentur pro non dictis, quia non observantur) primò, conferri debent personis dignis, non solum scientia, sed etiam bonis moribus, prout patet superius §. 6. & collatio facta indigno, non dicitur Canonica. Rebuff. loc. cit. in cap. *Canonica institutio quo datur numero 5.* Secundò, debent conferri magis incolis, quam exteris, Sylv. 2. p. q. ult. cap. penult. num. 34. cap. bona memoria, il 2. iuxta finem, de postulat. pralat. Gom. in q. 1. reg. Cancell. de idiomat. gloss. in Clem. unica, in ver. reperient, de offi. deleg. Staph. loc. cit.

cic. fol. 73. num. 25. Covar. prab. qq. c. 35.
num. 5. & 6. Sot. lib. 3. qua 7. artic. 2. de
iust. & jure, & videant locorum Ordina-
rii, Rebuff. fol. 26. n. 62. imò falsa ex-
pressio diœcesis impetrantis, causat sur-
reptionem impetrationis. Rebuff. in 3. p.
signat. in ver. Diœcessis. Terriò, benefici-
um non potest conferri laico, c. ex literis
de transact. Conc. Trid. sess. 23. c. 6. de
refor. quicquid dicat addit. ad Denum,
in c. 1. dereg. jur. lib. 6. ex Friderico de
Senis, in consi. 12. 7. quod incipit Casus talis.
in §. 5. ver. dico tertio, in fine add. vide
Dyn. in c. 1. n. 28. deregul. jur. lib. 6. &
addit. ibi in ver. Vicarius. Quartò, nec
clericò conjugato, etiam si duxerit unicā,
& virginem; nec obstat, c. Joannes, de cler.
conjug. quia gl. ibi in ver. beneficium, &
Holtien. ibidem aliter intelligit, nec po-
test ei conferri pensio, Pius V. Bull. 71.
qua incipit sacrosanctum. Quintò, nec illi
qui contraxit matrimonium per verba de
præsenti, & postea promovetur ad sacerdū
ordinem, non dirimitur matrimonium
ratum, & sic cùm teneatur ad matrimo-
nium, non est capax beneficij, a. unico, de
voto, lib. 6. Extravag. Joannis XII. Cap.
Tolo. q. 361.

Ad nonum. Et est communis senten-
tia, rejectis multis quæ pro & contra po-
sent dici. Respondetur, posse Episcopū
extra suam diœcесim existentem, con-
ferre beneficia vacanta in sua diœcесi, gl.
in cap. statutum, in ver. in remotis, de prab.
lib. 6. & in cap. novit, in ver. Terminos, de
offic. leg. & cap. post electionem, de concess.
prab. Selva 3. p. q. 40. & 2. p. q. 14. n. 8.
additionator ad dec. 7. Rotx. de offic. Vic.
num. 3. in noviss. Gom. in c. 2. §. statuto,

num. 61. lib. 6. de const. licet hoc neger in
Vicario Episcopi, & in q. 3. in reg. de non
jud. iuxta for. suppl. Etiam si Episcopus es-
set in curia, licet melius ficeret, si quan-
do veller conferre, exiret ab urbe, & ex-
tra illam conferret, ad hoc, ut dicatur esse
in aliena diœcесi, & decis. 1. de rerum per-
mut. in novis. fallit, quod non posset con-
ferre beneficia vacanta, per c. statutum,
quia illorum collatio requirit quod E-
piscopus sit in sua diœcесi Covar. lib. 3. c.
20. num. 9. var. resol. ubi plus dicit, quod
nec resignations, nec permutations be-
neficiorum suarum diœcесum potest in
Curia recipere, vel admittere, quia tunc
dicerentur vacare in Curia, & ipse po-
stea admissa resignatione, vel permutatione,
non posset providere, per c. 2. lib.
6. sed Rebuff. loc. cit. de for. Vic. n. 227.
non solum in Episcopo, sed etiam in Vi-
cario hoc admittit, ut possit conferre ex-
tra diœcесim, si ad hoc habet speciale
mandatum, per c. si. de offic. Vic. lib. 6. &
dicam in ver. Vicarius, Boer. decis. 30. Ca-
puc. dec. 203. n. 16. licet hoc limitter in
contradictorio judicio, per ea, quæ dixi
in ver. absolutio, §. 8. Ratio est: quia ex-
tra diœcесim non habet jurisdictionem,
quæ requiritur in contradictorio judi-
cio, & sine hoc, collatio beneficij est ju-
risictionis voluntariæ, prout patet vul-
gatis juribus, vide Rebuff. loc. cit. tit. de
miss. in posses. ubi habet multa, quæ sunt
necessaria ad ipsam possessionem juridi-
cē capiendam, quæ si non observentur,
periculum est de intrusione, prout dicam
in ver. intrusus, vide etiam Staph. loc. cit.
fol. 139 usque ad fol. 187, ubi declarat clau-
selas apponi solitas in fine Bullarum. &

K

quoniam

quonam modo intelligatur quando inveniretur obstaculum in capienda possessione.

Ad decimum. Vide Abb. *inc. auctoritate, num. 9. de infit.* ubi utitur his verbis: *investitur de tali beneficio, licet possit uti aliis verbis, confero, do, trado, consigno, & similibus.*

B U L L A E.

S U M M A R I U M.

- 1 *Diximus in materia beneficiali, S. 6. d. 3. quod Bullae sunt necessarie in collatione beneficiorum, & ordinum collatione, ideo pro practica primum primo, an in omnibus beneficiorum collationibus requirantur Bullae.*
- 2 *Quando Bullae dicantur expedita.*
- 3 *Quid si deperdantur.*
- 4 *Quid si fiat collatio beneficii alicui ab aliquo Prelato, vel a summo Pontifice, & morte intercedente, non per ventum sed ad Bullarum confessionem.*
- 5 *Quando beneficiatus teneatur eas ostendere.*
- 6 *Quid si moritur sola supplicatione expedita a summo Pontifice, an dicatur beneficium vacare per obitum illius, qui dictam supplicationem pro se expeditivit.*
- 7 *Quid solvendum sit pro expeditione illarum.*
- 8 *Quid contineri debet in Bullis.*

AND Primum. Conclusio est, quod in omnibus beneficio, collationib. requiratur Bullarum expeditio, non quoad essentiam gratiae, & collationis, sed quoad probationem, *cap. institutionis, & ibi gl. 25, quast. 2. & Fel. in cap. eam te,*

2. de re scrip. Selva 3. p. q. 22. num. 3. gl. in Clem. dndum, in verbo, de se p. Bal. int. humanum, C. de leg. Joan. And. in proem, lib. 6. Selva 1. p. q. 2. n. 34. & 2. par. 15. Covar. lib. 3. cap. 16, num. 1. var. resol. Gom. de expedit. num. 17. Staph. fol. 203. v. 10. hoc tamen fallit in gratiis, & collationibus factis a Papa, quae nullo modo valent, literis non expeditis, Gom, in quest. 1. & 9. in regul. de non iud. iuxta for. suppl. Ratio est, quia Papa, faciens gratiam, vel conferens beneficium, intelligitur levatis Bullis, seu expeditis literis, & Staphil. loc. cit. & rationis est: quod gratia Papae dicitur in formis, & imperfecta, & adhuc existere in utero, ante literarum expeditionem, pro qua cum confectione postea acquirit formam, & perfectionem, & editur in lucem, decisio, Rotæ 20. de concess. praben. in novis, ubi habetur, gratiam non valere literis non expeditis. Adeo regula Cancellerie de hoc, & Bulla Julii III. quae est. 33. fol. 434. Nec gratia suffragatur, vel probatur in foro exteriori, nisi expeditis literis. Gom. in quest. 1. in dicta regula. Adeo Extravagans prima sub tit. de elect. ubi prohibetur, aliquem habere beneficium non levatis Bullis, quam Gom. dicit solum locum habere in beneficiis confistorialibus, in quest. 5. in regul. tamen Bulla Julii III. extenditur ad omnia beneficia obtenta in Curia, Selva 3. p. q. 11. n. 5. & quest. 22. numero 1. & Gom. dicit, quod qui intrat possessionem beneficii, literis non expeditis, perdit omne jus, nec sola supplicatione, sive gratia sine literis dat canonici titulu. Go. quest. 1. ubi sup. Fel. in c. venies, col. 2. de act., & hoc extend. etiā ad.

